BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-655-6/26
Mostar, 08.05.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, u Vijeću III, sastavljenom od članova Samira Šehovića, kao predsjednika vijeća, Ilije Ignjatića i Mirjane Antunović, kao članova vijeća rješavajući po žalbi ponuđača Nexen d.o.o. Banja Luka, zastupanog po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva broj: NXN-770/26/Ž od 10.04.2026. godine izjavljene na Tendersku dokumentaciju, ugovornog tijela Klinički centar Univerziteta Sarajevo, u otvorenom postupku javne nabavke: Nabavka elektromaterijala i robe za potrebe KCUS-A putem elektro službe na temelju članka 93. stavak (8), 104. i članka 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14, 59/22 i 50/24), na sjednici održanoj dana 08.05.2026. godine, donio je

R J E Š E N J E

1. Žalba se usvaja.
2. Poništava se Tenderska dokumentacija za predmet nabave: Nabavka elektromaterijala i robe za potrebe KCUS-A putem elektro službe, ugovornog tijela: Klinički centar Univerziteta Sarajevo, zajedno sa Obavijesti o nabavi broj: 893-1-1-148-3-555/26 od 31.03.2026. godine
3. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe izjavljene po punomoćniku Borisu Mandiću, odvjetniku iz Istočnog Sarajeva u iznosu od 987,19 KM, koje je ugovorno tijelo dužno nadoknaditi žalitelju, zastupanom po punomoćniku Borisu Mandiću, odvjetniku, odvjetniku iz Istočnog Sarajeva u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
4. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova uplaćene administrativne takse u iznosu od 50,00 KM. koje će ugovorni organ isplatili žalitelju u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenje.
5. O povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka ovo tijelo će donijeti posebno rješenje.

O b r a z l o ž e n j e

Klinički centar univerziteta Sarajevo (u daljem tekstu: Ugovorno tijelo) je pokrenulo Otvoreni postupak javne nabave: Nabavka elektromaterijala i robe za potrebe KCUS-A putem elektro službe, za koju je obavijest o nabavi objavljena na Portalu javnih nabava broj: 893-1-1-148-3-555/26 od 31.03.2026. godine. Žalitelj je izjavio žalbu ugovornom tijelu na Tendersku dokumentaciju koja je kod ovog tijela je zaprimljena dana 23.04.2026. godine, a uplata naknade za

pokretanje žalbenog postupka, izvršena je dana 08.04.2026. godine.

Žalitelj u žalbi navodi:

Za Tendersku dokumentaciju 73-04-4-10461-2/26 od marta 2026. godine za otvoreni postupak - Javna nabavka roba „Nabavka elektromaterijala i roba za potrebe KCUS-a putem Elektro službe", Žalitelj smatra da ima nedostataka, odnosno da dio Tenderske dokumentacije nije pripremljen u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i podzakonskim aktima koji uređuju predmetnu oblast.

Aktivna legitimacija za podnošenje ove žalbe ogleda se u činjenici da je predmetnu Tendersku dokumentaciju Žalitelj preuzeo sa Portala javnih nabavki, a zastupanje od strane advokata punomoćnika u činjenici da Zalitelj kao pravno lice nema posebna znanja u okviru žalbenog postupka ZJN koji predstavlja lex specialis, to se predmetno zastupanje javlja nužnim. Dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka (uplatnica i Izvod banke) upućen je direktno od strane Žalitelja „Nexen" doo Banja Luka, u originalu, istog dana kada i Žalba, preporučeno, putem redovne pošte, a u prilog ove Žalbe se dostavlja kopija predmetne uplatnice.

Shodno navedenom, Zalitelj izjavljuje ovu žalbu prema navodima, a kako slijedi.

1. Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite odredbe kojima se ugovorni organ neovlašćeno upušta u regulisanje žalbenog postupka na način koji nije u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Tačkom 6.7. Tenderske dokumentacije je propisano:

6.7 Pouka o pravnom lijeku.

Žalba na tendersku dokumentaciju se izjavljuje Uredu za razmatranje žalbi, putem ugovornog organa, u roku deset (10) dana od dana objave tenderske dokumentacije na portalu e-nabavke. Za utvrđivanje aktivne legitimacije ponuđač je dužan uz žalbu dostaviti Izvod iz sudskog registra dokaz da ponuđač ima pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti i/ili da je registrovan u relevantnim profesionalnim ili trgovačkim registrima. Žalitelj je obavezan dostaviti validan dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka, a prema izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, ('Službeni glasnik BiH', br. 50/24). Traženi dokumenti uz žalbu se dostavljaju u originalu ili ovjerenoj kopiji (ovjerena kopija originalnog dokumenta podrazumijeva kopiju originalnog dokumenta ovjerenu kod nadležnog organa — tj. organa uprave ili notara). Nije dozvoljeno ulaganje žalbi elektronskim putem. "

Navedena odredba je nezakonita jer Ugovorni organ Tenderskom dokumentacijom propisuje uslove za pokretanje žalbenog postupka koji ne postoje u ZJN niti u bilo kom podzakonskom propisu koji uređuje postupak zaštite prava u javnim nabavkama.

Tenderska dokumentacija nije izvor procesnog prava — ona ne može kreirati procesne pretpostavke za izjavljivanje žalbe koje zakonodavac nije propisao, a Ugovorni organ je u ovom slučaju prekoračio svoja ovlašćenja i zadro u sferu procesnog prava na način koji mu zakon ne dozvoljava. Zakon o javnim nabavkama pojam aktivne legitimacije ne vezuje za posjedovanje registracijskih isprava, izvoda iz sudskog registra niti bilo kakvog dokaza o profesionalnoj djelatnosti ili registraciji u trgovačkim registrima.

Aktivna legitimacija u smislu čl. 97. ZJN isključivo konzumira dvije zakonske pretpostavke: interes za dodjelu ugovora i vjerovatnoću prouzrokovane štete zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Propisivanjem Izvoda iz sudskog registra kao dokaza za utvrdivanje aktivne legitimacije, Ugovorni organ je de facto uveo dodatnu prepreku pristupu postupku zaštite prava, čime je neposredno ugrozio pravo svakog učesnika u postupku javne nabavke da bez nezakonitih

procesnih prepreka izjavi žalbu i zatraži zaštitu svojih prava garantovanu ZJN. Apsurdnost ove odredbe je tim veća što se radi o fazi objave Tenderske dokumentacije — dakle o trenutku u kojem Ugovorni organ nema nikakvog osnova da od potencijalnih žalitelja zahtijeva dokaze o profesionalnoj registraciji, koji se inače ocjenjuju u kasnijim fazama postupka isključivo kao kvalifikacioni uslovi tehničke i profesionalne sposobnosti.

Ured za razmatranje žalbi je u Rješenju broj JN2-03-07-1-3159-5/24 od 30.01.2025. godine, rješavajući u identičnoj pravnoj situaciji, zauzeo stav koji glasi:

„U drugom dijelu žalbenog razloga žalitelj ističe daje tenderska dokumentacija propisana i suprotno definiciji pojma aktivne legitimacije sadržane u članu 97. ZJN-a, zbog čega je evidentno da je postupak pravne zaštite, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, ovisan isključivo o inicijativi ponuđača, te se isti pokreće i vodi u njegovom interesu. Dakle, ovaj organ zaključuje da iako Zakon ne propisuje detaljno što se ima smatrati pravnim interesom, sadržaj i svrha javne nabavke pokazuje daje pravni interes dobivanje ugovora o javnoj nabavi. Stoga se smatra daje aktivno legitimiran za podnošeaje žalbe svaki registrovani (na Portalu javnih nabava) privredni subjekat koji je preuzeo tendersku dokumentaciju i koji osporava njenu zakonitost, te se slijedom navedenog zaključuje, da postupak pravne zaštite treba biti dostupan svakom privrednom subjektu koji ima ili je imao interes za zaključenje traženog ugovora ili kojije pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja propisa koji reguliraju provođenje postupaka javnih nabava. U skladu sa navedenim, ovaj organ zaključuje da ugovorni organ za utvrđivanje aktivne legitimacije nije mogao propisati da ponuđač koji izjavljuje žalbu mora dostaviti Izvod iz sudskog registra, odnosno dokaz da ponuđač ima pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti i/ili daje registrovan u relevantnim profesionalnim ili trgovačkim registrima, iz razloga što isto nije propisano odredbama člana 97. ZJN-a, već su to dokazi koje Zakon jasno propisuje da se imaju dostaviti u cilju dokazivanja ispunjavanja uslova tehničke i profesionalne sposobnosti, zbog čega se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim. „

Istovjetan stav zauzet je i u Rješenju Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-03-07-1-992-9/23 od 26.05.2023. godine, gdje je navedeno: *„Žalitelj opravdano navodi kako odredbama ZIN nije propisano da se aktivna legitimacija dokazuje dostavljanjem izvoda iz sudskog registra uz žalbu. Međutim, ugovorno tijelo ukoliko smatra da je žalba izjavljena od osobe koja nema aktivnu legitimaciju ima mogućnost od žalitelja zatražiti dostavu izvoda iz sudskog registra iz kojeg bi mogao utvrditi da li žalitelj ima ili nema aktivnu legitimaciju, odnosno da lije isti registriran za obavljanje djelatnosti u vezi sa predmetom javne nabave. Imajući u vidu navedeno, kao i odredbe člana 97. i 105. ZIN, žalbeni navod se utvrđuje osnovanim. "*

Iz navedenog stava Ureda za razmatranje žalbi nedvosmisleno proizlazi da dostavljanje izvoda iz sudskog registra nije procesna pretpostavka koju ugovorni organ može unaprijed normirati Tenderskom dokumentacijom kao opštu obavezu svakog potencijalnog žalitelja — već je to reaktivna ovlast ugovornog organa koja se primjenjuje isključivo u konkretnom slučaju i isključivo kada ugovorni organ posumnja u aktivnu legitimaciju konkretnog žalitelja. Razlika između te dvije situacije je pravno odlučujuća — blanketna obaveza propisana tenderskom dokumentacijom koja se odnosi na sve ponuđače bez razlike i bez ikakve prethodne sumnje u aktivnu legitimaciju bilo kojeg od njih, nema osnova ni u čl. 97. ZJN, ni u citiranoj praksi Ureda za razmatranje žalbi.

Stav Ureda za razmatranje žalbi je jasan, dosljedan i neposredno primjenjiv na predmetnu situaciju -zahtjev za dostavljanjem Izvoda iz sudskog registra uz žalbu nije procesna pretpostavka koja ima osnova u članu 97. ZJN, već je to kvalifikacioni dokaz koji se ocjenjuje u drugoj fazi postupka i koji s aktivnom legitimacijom nema nikakve veze. Ugovorni organ koji takav zahtjev postavlja u

pouku o pravnom lijeku ne samo da griješi u primjeni zakona — on svjesno ili nesvjesno postavlja prepreku pristupu pravnoj zaštiti, što je u fundamentalnoj suprotnosti sa svrhom i duhom ZJN.
Imajući u vidu sve navedeno, predmetna odredba tačke 6.7. Tenderske dokumentacije je nezakonita u dijelu koji se odnosi na utvrđivanje aktivne legitimacije, jer uvodi procesnu obavezu koju čl. 97. ZJN ne poznaje i koja direktno ograničava pravo ponuđača na pristup postupku zaštite prava. Žalbeni navod valja usvojiti kao osnovan, naložiti ugovornom organu da spornu odredbu uskladi sa važećim ZJN i konzistentnom praksom Ureda za razmatranje žalbi, a u suprotnom su ispunjeni uslovi za primjenu čl. 103. ZJN i poništenje predmetnog postupka javne nabavke u cijelosti.

2. Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite uslove budući da je u tački 5.3 Nacrt ugovora, postavljen zahtjev koji je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama.

Naime, tačkom 5.3. Nacrt/prijedlog Okvirnog sporazuma, propisano je sljedeće:
Sastavni dio ove tenderske dokumentacije (Aneks 4) je Prijedlog Okvirnog sporazuma, u koji su uneseni svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Prijedlog Okvirnog sporazuma u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parafirati sve listove Prijedloga okvirnog sporazuma. "
Postavljeni zahtjev za obavezom parafiranja svih stranica Prijedloga okvirnog sporazuma nema utemeljenje u Zakonu o javnim nabavkama i podzakonskim aktima koji uređuju oblast javnih nabavki.
Kao takav, zahtjev je pravno neodrživ čime se rizikuje opstojnost postupka javne nabavke u cjelosti. Naime, prilikom pripreme i dostave svojih ponuda, ponuđači su dužni da se pridržavaju zahtjeva iz tenderske dokumentacije, a što je u skladu sa članom 57. stav (1) Zakona. Međutim, da bi bila pravno utemeljena i na zakonu zasnovana Tenderska dokumentacija, nužno je da je ista pripremljena u skladu sa Zakonom i podzakonskim aktima.
S tim u vezi, neophodno je istaknuti da je članom 8. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda definisano na koji način se priprema ponuda, pri čemu je dodatno definisan način njenog uvezivanja, numeracije stranica, označavanja da li se sastoji iz dijelova, način dostave originala i kopije ponude (ako je isti zahtjevan) itd. Navedenim članom Uputstva, međutim, nije utvrđena obaveza parafiranja Nacrta ugovora/okvirnog sporazuma koji je sastami dio tenderske dokumentacije, što ovaj zahtjev Ugovornog organa čini nezakonitim i neodrživim.
Dakle, Ugovorni organ, pri pripremi tenderske dokumentacije nije postupio u skladu sa članom 53. Zakona o javnim nabavkama kojim je propisana sljedeća obaveza Ugovornog organa: „Član 53 (Neophodne informacije)
Ugovorni organ dužanje da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune iąformacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. "
Stav o nezakonitosti postavljenog uslova, zauzet je i u najnovijoj praksi Ureda za razmatranje žalbi, koji je u Rješenju br. JN2-02-07-1-381-7/26 od 26.03.2026. godine, zauzeo stav koji glasi:
„Žalitelj u okviru drugog žalbenog navoda obrazlaže daje tačka 23. Nacrta ugovora propisana u suprotnosti s Zakonom o javnim nabavkama u dijelu obaveze, da su ponuđači, dužni sve listove Nacrta ugovora parąfirati, ovaj organ izvršio je uvid u spis predmeta i priloženu dokumentaciju. S tim u vezi, ovaj organ ističe da je članom 8. stav (6) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda (Službeni glasnik BiH" br: 90/14 i 20/15) propisano da se stranice ponude označavaju brojem na način daje vidljiv redni broj stranice, te daje članom 9. stav (2) tačka g)

Uputstva propisano da ponuda sadrži potpisan prijedlog ugovora ili okvirnog sporazuma, ako je sastavni dio tenderske dokumentacije. Imajući u vidu da Ugovomi organ traži parafiranje stranica Nacrta okvimog sporazuma, ovaj organ konstatuje daje navedeni zahtjev postavljen suprotno cl. 8. stav (6) i 9. stav (2) tacka g) navedenog Uputstva, a što nije u skladu sa članom 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama, koji propisuje da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima.
Na osnovu navedenog, ovaj organ utvrđuje daje žalbeni navod osnovan. Naime, Ugovorni organ bez ikakve suštinske potrebe definira zahtjeve iznad propisanog minimuma, bez obrazloženja za takvo postupanje, čime usložnjavapostupakjavne nabavke i rizikuje pokretanje žalbenog postupka. Žalitelj se osnovano poziva na isti pravni stav, kojeg je ovaj organ zauzeo u prednje citiranim rješeajima, pa imajući u vidu sve prethodno navedeno nespomo proizilazi daje žalbeni navod osnovan.
Ured za razmatranje žalbi je, razmatrajući u identičnoj pravnoj stvari kada je u pitanju dio ponude - Nacrt okvirnog sporazuma i obaveza parafiranja istog, u Rješenju br. JN2-03-07-1-1062-7/23 od 26.05.2023. godine, zauzeo stav koji je neophodno citirati u svrhu potvrdivanja prethodno navedenog: tim u vezi, ovaj organ ističe *daje članom 8. stav (6) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano da se stranice ponude označavaju brojem na način daje vidljiv redni broj stranice, te daje članom 9. stav (2) tačka g) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije propisano da ponuda sadrži potpisan prijedlog ugovora ili okvirnog sporazuma, ako je sastavni dio tenderske dokumentacije.*
Imajući u vidu da ugovorni organ traži parafiranje listova Nacrta okvirnog sporazuma, ovaj organ konstatuje daje ugovorni organ navedeni postavio suprotno članu 8. stav (6) i članu 9. stav (2) tačka g) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, a što nije u skladu sa članom 53. stav (1) ZIN koji propisuje daje ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima.
Na osnovu navedenog, ovaj organ utvrđuje daje žalbeni navod osnovan. U konačnom, Tenderska dokumentacija nije sačinjena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, odnosno suprotno članu 53. stav (1) ZIN, te ista ne ispunjava minimum opstojnosti. "
Stav po navedenom pitanju, zauzet je i u Rješenju Ureda za razmatranje žalbi br. JN2-03-07-1-36777/23 od 18.01.2024. godine, kojom prilikom je zauzet stav koji glasi:
„Žalitelj također osporava i dio predmetne TD u kojem ugovorno tijelo navodi sljedeće:
Sastavni dio ove tenderske dokumentacije je Nacrt ugovora, u koji su uneseni svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Nacrt ugovora u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parqfirati sve listove Nacrta ugovora. — PRILOG 6.
Žalitelj ističe da se nezakonitost postupanja ugovornog tijela nalazi u zahtjevu koji se odnosi na dostavu Nacrta ugovora čiji listovi moraju biti parąfrani, jer je na navedeni način ugovorno tijelo izašlo izvan okvira odredbi ZJN-a i podzakonskih akata koje ne propisuju obavezu parafiranja stranica navedenog dijela TD, te na taj način ugovorno tijelo pooštrava uvjete nabave namećući neosnovano ponuditeljima dodatnu obavezu, što je nezakonito. Ovo tijelo predmetni navod žalitelja usvaja kao utemeljen s obzirom da zakonske i podzakonske odredbe iz oblasti javnih nabava ne propisuju obvezu parafirania Nacrta ugovora."
Da se radi o konzistentnoj praksi Ureda za razmatranje žalbi, govori i stav zauzet u Rješenju br. JN2 03.-07-1-1445-9/23 od 06.07.2023. godine, a koji glasi:
„Ovaj organ je uvidom u tendersku dokumentaciju utvrdio daje tačkom 4.14 propisano: Sastavni dio ove tevderske dokumentacije je nacrt ugovora, u koji su unijeti svi elementi iz tenderske

dokumentacije. Ponuditelji su dužii uz ponudu dostaviti nacrt ugovora u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parafirati sve stranice nacrta ugovora. '
S tim u vezi, ovaj organ ističe daje članom 8. stav (6) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisano da se stranice ponude označavaju brojem na način daje vidljiv redni broj stranice, te daje članom 9. stav (2) tačka g) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije propisano da ponuda sadrži potpisan prijedlog ugovora ili okvirnog sporazuma, akoje sastavni dio tenderske dokumentacije.
Imajući u vidu da ugovorni organ traži parafiraqie stranica Nacrta okvirnog sporazuma, ovaj organ konstatuje daje ugovorni organ navedeni zahOev postavio suprotno članu 8. stav (6) i članu 9. stav (2) tačka g) Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, a što nije u skladu sa članom 53. stav (1) ZIN koji propieuje da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima.
Na osnovu navedenog, ovaj organ utvrđuje daje žalbeni navod osnovan."
Da bi se postupak nabavke proveo u skladu sa Zakonom, na stvarno konkurentskom nivou uz poštovanje Opštih principa iz člana 3. ZJN, to je nužno izmijeniti Tendersku dokumentaciju i uskladiti sa ZJN i podzakonskim aktima koji uređuju predmetnu oblast. S tim u vezi, predlažemo da se ovaj žalbeni navod usvoji kao osnovan, a što bi predstavljalo formalno-pravni uslov za pristup modifikaciji TD, u protivnom ispunjeni su uslovi za primjenu člana 103. ZJN i poništenje postupka u cijelosti.

3. Tenderska dokumentacija sadrži nepravilne i nazakonite uslove, a koji nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Tačkom 5.5. tenderske dokumentacije (Rok, način i uslovi plaćanja izabranom ponudaču), navedeno je sljedeće:
„5-. Rok, način i uslovi plaćanja izabranom ponuđaču
Uslovi i način plaćanja: odgođeno plaćanje u roku od 60 (šezdeset) dana po ispostavljanju i prihvatanju fakture. "
Nadalje, u Prijedlogu okvirnog sporazuma u članu 3. Način plaćanja navedeno je: „Član 3. Način plaćanja
Plaćanje ugovorenih obaveza iz Člana 1. ovog sporazuma vršit će se odgođeno u roku od 60 dana od dana isporuke, i ispostavljanja fakture. "
Na ovaj način unosi se neizvjesnost u postupak javne nabavke što je u suprotnosti sa Opštim principima javnih nabavki. Žalitelj osporava Tendersku dokumentaciju u dijelu koji se odnosi na rok i način plaćanja, zbog postojanja očigledne neusklađenosti između odredbi tenderske dokumentacije i Nacrta okvirnog sporazuma, što dovodi do pravne nesigurnosti i nejasnoća prilikom pripreme ponuda.
Naime, u tenderskoj dokumentaciji (tačka 5.5.) propisano je da je rok plaćanja „odgođeno plaćanje u roku od 60 dana po ispostavljanju i prihvatanjufakture", dok je u Nacrtu okvirnog sporazuma (Član 3.) definisano da se plaćanje vrši „u roku od 60 dana od dana isporuke i ispostavljanja fakture". Ovakva formulacija uvodi različite početne momente za računanje roka plaćanja, budući da jedna odredba veže rok za prihvatanje fakture, a druga za dan isporuke i ispostavljanje fakture. Navedena neusklađenost može imati značajan uticaj na finansijsko planiranje ponuđača, jer rok plaćanja u praksi može biti produžen zavisno od tumačenja i primjene ovih odredbi, što direktno utiče na likvidnost i cijenu ponude.

U skladu sa principima transparentnosti, jednakog tretmana i nediskriminacije propisanim članom 3. Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine, tenderska dokumentacija nužno mora da sadrži jasne i precizne uslove koji neće ostavljati prostor za različita tumačenja uslova i tako uticati na konkurentnost postupka: „(1) Ugovorni organ dužanje da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. "

Ovako definisana Tenderska dokumentacija je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama u sljedećem:

‚Član 2. (Definicije pojmova)

(1) Pojedini pojmovi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

(...) d) Tenderska dokumentacija je dokumentacija koja sadrži minimum jasnih i odgovarajućih informacija u odnosu na izabrani postupak dodjele ugovora," a objavljuje je ili kandidatima/ponuđačima predstavlja ugovorni organ; ova dokumentacija uključuje obavještenje o nabavci, poziv za dostavu zahtjeva za učešće/ponuda (početnih i konačnih), tehničke specifikacije, kriterije za kvalifikaciju i izbor najpovoljnije ponude, nacrt ili osnovne elemente ugovora i druge relevantne dokumente i objašnjenja. "

Kao i:

‚Član 53. (Neophodne informacije)

Ugovorni organ dužanje pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. "

Navedena nepreciznost nije formalne prirode već direktno prouzrokuje materijalno-pravne posljedice.

Ugovorni organ je mogao i bio dužan otkloniti ovu nejasnoću jednostavnom i nedvosmislenom formulacijom, što je u skladu sa uobičajenom praksom i svrhom instituta važenja ponude. Propustom da to učini, ugovorni organ nije ispunio obavezu iz člana 53. Zakona o javnim nabavkama BiH da ponuđačima pruži potpune informacije dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. U tom smislu je instruktivno pravno shvatanje Suda Bosne i Hercegovine izraženo u Presudi br. SI 3 U 049668 24 Ü od 08.01.2026. godine, zauzeo stav koji glasi:

„U postupcima javne nabavke, ugovorni organ je dužan da tendersku dokumentaciju i nacrt ugovora sačinijasno, precizno i bez unutrašqiih kontradikcija, jer upravo ti dokumenti predstavljaju osnov na kojem ponuđači pripremaju svoje ponude i procjenjuju pravne, finansijske i ugovorne rizike. Svaka nejasnoća ili greška u tenderskoi dokumentaciji, ide na teret ugovornog organa, a ne ponuđača. (...) Omaška u pisanju postoji samo kadaje greška očigledna,formalne prirode i kada ne utiče na prava, obaveze ili pravni položaj stranaka. (...) Greška (...) utiče na zakonitost postupka i pravnu sigurnost, te se stoga ne može sanirati naknadnim tumačeqiem, niti proizvoljnim obrazloženjem da se radi o tipkarskoj grešci. Osim toga, ugovorni organ nema diskreciono pravo da naknadno relativizira sopstvene propuste, niti da teret nejasnoća prebacuje na ponuđače. Suprotno bi značilo kršeqje principa zakonitosti i pravne sigurnosti, koji su temelj svakog postupkajavne nabavke."

Upravo zbog toga postoje objektivni uslovi za izmjenu i dopunu Tenderske dokumentacije u predmetnom dijelu, kako bi ista bila jednoznačna, uskladena i nedvosmislena, u suprotnom

ispunjeni su uslovi za primjenu člana 103. Zakona o javnim nabavkama BiH i poništenje postupka u cijelosti.

4. Tenderska dokumentacija sadrži nepravilne i nezakonite uslove, a koji nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

U članu 4. Nacrta okvirnog sporazuma, navedeno je sljedeće:
„Član 4.
(...) Dobavljač se obavezuje da traženu robu isporuči u centralno skladište Ugovornog organa, u roku od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice i to u cijelosti kakoje navedeno u narudžbenici, a u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom. "
Ova odredba je pravno neprihvatljiva jer u dijelu koji se odnosi na „hitnu isporuku" ne propisuje n ikakav konkretan rok, nikakav kriterij za određivanje hitnosti, niti ikakav mehanizam koji bi ponuđačima bio dostupan u trenutku pripreme ponude. Sintagma skladu sa dogovorom" nije pravni standard — ona je blanketna klauzula koja ovlašćuje ugovorni organ da jednostrano i naknadno, dakle nakon zaključenja okvirnog sporazuma — postfestum, nameće rokove koje ponuđači nisu mogli predvidjeti, procijeniti niti u svoje ponude ukalkulisati.
Na taj način, umjesto da Tenderska dokumentacija definiše okvir prava i obaveza, ona taj okvir ostavlja otvorenim na štetu ponuđača i u korist Ugovornog organa, što je suštinski nespojivo sa svrhom i duhom Zakona o javnim nabavkama.
Zakon o javnim nabavkama u članu 3. propisuje Opšte principe koji moraju biti poštovani u svakom postupku javne nabavke, između ostalog principe transparentnosti, jednakog tretmana i nediskriminacije. Navedeni principi nisu puka deklaracija — oni se moraju materijalizovati u svakom elementu Tenderske dokumentacije, uključujući nacrt ugovora odnosno okvirnog sporazuma. Odredba o hitnoj isporuci skladu sa dogovorom" direktno negira princip transparentnosti, jer ponuđači u trenutku podnošenja ponude ne raspolažu informacijom o tome kakve obaveze preuzimaju u situaciji hitnosti. Princip jednakog tretmana je narušen jer interpretacija onoga što se smatra hitnim slučajem, kao i rok koji će biti dogovoren, ostaje u isključivoj diskrecionoj moći Ugovornog organa, što znači da različiti ponuđači mogu biti izloženi različitim u istovjetnim situacijama — a da za to nema nikakvog zakonskog osnova.
Ključna odredba koja je neposredno povrijedena ovako sačinjenom Tenderskom dokumentacijom jeste član 53. ZJN, koji propisuje: „Ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. "
Zakonodavac je upotrebom sintagme „stvarno konkurentska osnova" postavio konkretan i mjerljiv standard - Tenderska dokumentacija mora biti takva da svaki ponuđač, na osnovu isključivo onoga što je u njoj sadržano, može formirati valjanu i potpunu ponudu.
Sporni član 4. Nacrta okvirnog sporazuma taj standard ne ispunjava. Ponuđač koji u trenutku pripreme ponude ne zna u kom roku mora izvršiti isporuku u hitnim slučajevima - ne može ni znati kakve logističke kapacitete mora osigurati, kakve ugovore o skladištenju ili prevozu mora imati na raspolaganju, niti može sa pouzdanošću kalkulisati troškove koji bi nastali u takvim situacijama. Direktna posljedica je da je ponuđač prisiljen ili da zanemaruje taj rizik - čime preuzima neograničenu obavezu - ili da ga prekomjerno ukalkuliše u cijenu - čime postaje nekonkurentan.

Oba ishoda su pravno neprihvatljiva, a na štetu konkurencije, na koncu najefikasnijeg trošenja javnih sredstava.

Radi pojašnjenja praktične štetnosti sporne odredbe, može se navesti sljedeći hipotetički primjer. Dva ponudača, A i B, učestvuju u predmetnom postupku. Ponudač A procjenjuje da hitna isporuka neće biti čest zahtjev te ne ukalkuliše posebne troškove za tu stavku, što mu omogućava formiranje niže ukupne cijene. Ponudač B, svjestan neodredenosti sporne klauzule i realnih logističkih troškova koje hitna isporuka podrazumijeva, ukalkuliše odgovarajuću rezervu i formira višu cijenu. Ponudač A pobijedi u postupku evaluacije - ne zato što je objektivno sposobniji ili ekonomičniji, nego isključivo zato što je bio spremniji preuzeti neograničeni i nedefinisani rizik. Nakon zaključenja okvirnog sporazuma, Ugovorni organ zatraži hitnu isporuku u roku od 24 sata. Ponudač A taj rok nije planirao, nije logistički osigurao i ne može ga ispuniti bez značajnih dodatnih troškova koji nisu bili obuhvaćeni ponudom. Ishod je dvojak i podjednako nepovoljan: ponudač A ili ne ispuni obavezu, čime se izlaže ugovornim sankcijama i raskidu sporazuma, pri čemu ugovorni organ ostaje bez robe i prisiljen je pokrenuti novi postupak javne nabavke uz gubitak vremena i resursa - ili je ispuni uz vremenske gubitke kojim se gubi smisao hitnosti pristajući na finansijski gubitak koji nije bio predvidiv u trenutku formiranja ponude. Ponudač B, koji je bio ekonomski racionalniji i preciznije procijenio rizike, izgubio je ugovor isključivo zbog toga što tenderska dokumentacija nije ispunila zakonsku obavezu jasnog i preciznog definisanja ugovornih uslova. Ovaj primjer nedvosmisleno pokazuje da neprecizna odredba o hitnoj isporuci ne narušava samo princip jednakog tretmana u fazi evaluacije ponuda, nego neminovno dovodi i do ekonomski iracionalnih ishoda koji u konačnici idu na štetu javnog interesa što je upravo suprotno od onoga što postupak javne nabavke treba da ostvari.

Šta više, sam ugovorni organ je uvrštavanjem odredbe o hitnoj isporuci u čl. 4. Nacrta okvirnog sporazuma nedvosmisleno potvrdio da mu je rok isporuke bitan element ugovornog odnosa - jer da nije, ne bi ga ni regulisao. Time je ugovorni organ sam sebi oduzeo mogućnost da tvrdi kako se radi o sporednoj ili nebitnoj okolnosti. Upravo ta činjenica čini spornu odredbu još pravno neprihvatljivijom: ugovorni organ je prepoznao rok isporuke kao bitan element, ali ga je u situaciji hitnosti svjesno ostavio nedefinisanim. Podzakonski akt u čl. 3. st. 2. tač. d) al. 16) nalaže da tenderska dokumentacija mora sadržavati „nacrt ugovora ili osnovne elemente ugovora, odnosno okvirnog sporazuma", što znači da sve što ugovorni organ sam tretira kao bitan element ugovornog odnosa mora biti jasno i potpuno definisano već u fazi tenderske dokumentacije - a ne prepušteno naknadnom „dogovoru" u trenutku kada ponudač već jeste vezan ponudom, a postupak javne nabavke već okončan i pristupilo se realizaciji - nedefinisanog ugovora.

S obzirom na sve navedeno, potpuno je jasno da je sporni čl. 4. Nacrta okvirnog sporazuma, u dijelu koji se odnosi na rokove hitne isporuke, nezakonit jer je suprotan čl. 3. i čl. 53. ZJN BiH, te relevantnim podzakonskim aktima - Uputstvu. S tim u vezi, spornu odredbu valja izmijeniti na način da se precizno definiše šta se smatra hitnim slučajem, te da se propišu konkretni i mjerljivi rokovi isporuke za takve situacije, a koji će svim ponudačima biti poznati u trenutku pripreme ponude. Ukoliko Ugovorni organ to ne učini, stečeni su uslovi za primjenu čl. 103. ZJN i poništenje predmetnog postupka javne nabavke u cijelosti.

5. Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite i nejasne odredbe, koje nemaju utemeljenja kako u Zakonu o javnim nabavkama, tako ni u podzakonskim propisima koji uređuju predmetnu oblast, dakle samim tim se ne ispunjava minimum opstojnosti.

U Tenderskoj dokumentaciji članom 4.1.11. , navedeno je sljedeće:
„4.1.11.
Ugovorni organ može diskvalifikovati ponuđača iz ovog postupka javne nabavke ukoliko može dokazati da je ponuđač bio kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u posljednje trii godine, ali samo ukoliko može dokazati na bilo koji način, posebno značajni i/ili nedostaci koji se ponavljaju u izvršavanju bitnih zahtjeva ugovora/okvirnog sporazuma koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida (npr. dokaz o prijevremenom raskidu ranijeg ugovora/okvirnog sporazuma zbog neispunjavanja ,obaveze u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima), nastanka štete (pravosnažna presuda nadležnog suda za štetu koju je pretrpio ugovorni organ), ili drugih sličnih posljedica koje su rezultat narnjere ili nemara tog privrednog subjekta (dokazi u skladu sa postojećim propisima u Bosni i Hercegovini).
Medutim, radi se o tekstu starog ZJN koji je mijenjan Izmjenama Zakona o javnim nabavkama objavljenih u Službeni glasnik broj 59/22 od 02.09.2022. godine.
Ova odredba Tenderske dokumentacije nije u skladu sa aktuelnim Zakonom o javnim nabavkama.
Članom 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama je propisano:
„Ugovorni organ može na period od 12 njeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija:
ako ima dokaz daje kandidat/ponudač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ ponuđačem kojemje cilj narušavanje tržišne konkurencije;
b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima daje ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet;
c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provođenja prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim organom čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija;
d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/ili kriterija za dodjelu ugovora, akoje prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente;
e) ako se sukob interesa u smislu člana 52. ovog zakona ne može ukloniti drugim, manje drastičnim mjerama."
Ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima, te dati potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su ponudačima dovoljni za pripremu ponuda u skladu sa ZJN. Tenderska dokumentacija mora da daje jasne i precizne informacije, te se istom ništa ne može podrazumijevati. Odredbom člana 45. stav 5. jasno su propisane situacije kada ugovorni organ može isključiti ponudača na period od 12 mjeseci.
Naime, odredba ZJN je jasna i precizna prilikom utvrdivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponudača, stoga Ugovorni organ iste ne može mijenjati ili prilagodavati u predmetnom postupku javne nabavke ili ih nedovoljno jasno definisati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu ponudača. Tako npr. ugovorni organ navodi da će „diskvalifikovati ponuđača" ukoliko dokaže da je ponudač kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u posljednje tri godine, a što nije propisano izmjenama ZJN. Zakon predvida jedino: „isključenja na 12 najeseci..."
Dakle, nisu sinonimi „diskvalifikacija" i „isključenje" iz daljeg postupka, kao ni „ozbiljan prekršaj" i „teški propust" niti su predvideni rokovi slični i približni (tri godine + 12 mjeseci).

Na ovaj način je povrijeđen je sam član 45. stav 5. ZJN, ali je značajno i nepotrebno ograničena konkurencija te je povrijeđen i član 44. ZJN u stavovima 2, 3 i 4. Povrijeđen je i član 53. ZJN jer je propisano da se Tenderska dokumentacija priprema u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima.

Propisivanjem roka od 3 godine umjesto zakonom dopuštenih 12 mjeseci. Ugovorni organ je faktički kreirao stroži uslov od onog koji ZJN dopušta. Ponudač koji je bio predmet teških profesionalnih propusta u periodu od, recimo, 18 ili 24 mjeseca prije pokretanja postupka - ne bi mogao biti isključen po članu 45. stav 5. ZJN jer je zakonski rok od 12 mjeseci već istekao. Međutim, po spornoj odredbi Tenderske dokumentacije, taj isti ponudač bio bi obuhvaćen trogodišnjim periodom i faktički isključen iz tržišnog nadmetanja, iako za to nema zakonskog osnova. To je mjerljivo i dokazivo ograničenje konkurencije koje direktno povređuje član 44. stav 3. ZJN.

Dodatno, član 44. stav 2. ZJN propisuje da Ugovorni organ definiše uslove za kvalifikaciju tako da utvrdi minimum zahtjeva. Proširenjem roka isključenja izvan zakonskog okvira, Ugovorni organ nije ostao u granicama minimuma — on je postavio uslov koji zakonu nije poznat i koji nema normativnog utemeljenja, čime je prekoračio ovlašćenja koja mu ZJN daje pri definisanju kvalifikacionih uslova.

Konačno, Tenderska dokumentacija nije bazirana na važećem Zakonu o javnim nabavkama, već je (sporna) odredba napisana u skladu sa starim, izmijenjenim propisom.

Podsjećamo da je upotrebljeni član 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama mijenjan izmjenama Zakona koje su objavljene u Službenom glasniku BiH broj 59/22 od 02.09.2022. godine.

Rješavajući po ovako nezakonito propisanom uslovu, Ured za razmatranja žalbi je već rješavao, te je utvrdio nepravilnosti i nezakonitosti, te je u Rješenju broj JN2-03-07-1-2732-7/23 od 09.11.2023. godine, zauzeo stav koji glasi:

„Dakle, odredba ZJN je jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuditelja u postupcima javnih nabava, stoga ugovorno tijelo iste ne može mijenjati ili prilagođavati u predmetnom postupku javne nabave ili ih nedovoljno jasno definirati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koje mogu ići na štetu kandidata/sudionika postupkajavne nabave. Tako npr. ugovorno tijelo navodi da može diskvalificirati ponuditelja ukoliko dokaže da je kriv za težak profesionalni prekršaj u posljednje tri godine, a što nije propisano izmjenama ZJN. Stoga u kontekstu razmatranog žalbenog navoda i stanja u spisu ovo tijelo utvrđuje da predmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljno jasno i precizno propisanim uvjetima iz TD, a koji se odnose na odredbe članka 45. stavak 5. ZJN, a sve u kontekstu Članka 53. stavak 1. ZJN, te se ovaj Žalbeni navod usvaja kao utemeljen."

Takode, Rješenjem Ureda za razmatranje žalbi broj JN2-02-07-1490-7/24 od 30.05.2024. godine, u istoj pravnoj i činjeničnoj situaciji, zauzet je stav koji glasi:

„ Ukoliko se UO poziva na zakonske odredbe, ondaje ovaj uslov morao odrediti prema Članu 45. stav 5. ZJN-a (Sl.gl. BiH 39/14 i 59/22). Ovako postavljen zahtjev nije jasan, te daje mogućnost subjektivnog ocjenjivanja pri evaluaciji ponuda, što čini povredu postupka. " Najnovijom odlukom KRZ, rješenjem broj JN2-07-1-1578-7/24 od 28.06.2024. godine utvrđuje se: ,ugovorni organ nema pravo propisati ovu odredbu niti ima pravo da to što piše i uradi...,. UO može samo da se kreće u okviru zakonskog propisa, prema tačno definisanim odredbama zakona, ne mijenjajući ili ne dodavajući neki drugi tekst bez obzira da lije taj tekst bio ranije zakonska odredba. Dakle, tekst može biti postavljen samo prema postojećim zakonskim odredbama i nikako drugačije."

Isti stav je zauzeo Ured za razmatranje žalbi u Rješenju broj JN2-03-07-1-2089-7/24 od 02.08.2024. godine, a koji stav glasi:

„Prema tome propisana točka 12 TD odnosno „Ugovorni organ može diskvalificirat ponuditelja iz ovog postupkajavne nabave ukoliko može dokazati daje ponuditelj bio kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u posljednje tri godine, ali samo ukoliko može dokazati na bilo koji način, posebno značajni i/ili nedostatci koji se ponavljaju u izvršavanju bitnmih zahtijeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida (npr. Dokaz o prijevremenom raskidu ranijeg ugovora zbog neispunjavanja obaveze u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima), nastanka štete (pravosnažna presuda nadležnog suda za štetu kojuje pretrpio ugovorni organ), ili drugih sličnih posljedica koje su rezultat namjere ili nemara tog privrednog subjekta (dokazi u skladu sa postojećim propisima u Bosni i Hercegovini)"je u suprotnosti sa člankom 45. stavak (5) ZIN koji daje ovlaštenje ugovornom tijelu da može na period od 12 7qieseci, a ne 3 godine kao u osporavanoj točci TD, isključiti iz učešća u postupku nabave kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od taksativno navedenih situacija propisanih pod točkama a) do e) navedene odredbe ZJN. Stoga u kontekstu razmatranog žalbenog navoda i stanja u spisu ovo tijelo utvrđuje dapredmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljno jasno i precizno propisanim uvjetima iz TD, a koji se odnose na odredbe članka 45. stavak (5) ZJN, a sve u kontekstu članka 53. stavak (1) ZJN, te se ovqi žalbeni navod usvqia kao osnovan."

Identičan stav Ured za razmatranje žalbi, zauzet je po identičnom pravnom pitanju isti stav u Rješenju broj JN2-03-07-1-2014-7/24 od 02.08.2024. godine, uz obrazloženje:

„Odredbom članka 45. stavak (5) ZIN jasno su propisane situacije kada ugovorno tijelo može isključiti iz sudjelovanja u postupku javne nabave ponuđače na razdoblje od 12 mjeseci. Dakle odredba ZIN je jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuđača u postupcimajavnih nabavke, stoga ugovorno tijelo iste ne može mijenjati ili prilagođavati u predmetnom postupku javne nabave ili ih nedovoljno jasno definirati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu kandidata/sudionika postupkajavne nabave. Prema tome propisana točka TD odnosno „Ponuda se odbija ako je ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen unazad 3 (tri) godine prije početka postupka, a koje ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, a posebno značajni nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do prijevremenog raskida (npr. Dokaz o prijevremenom raskidu ranijeg ugovora zbog neispunjavanja obaveza u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima), nastanka štete (pravosnažna presuda nadležnog suda za štetu koju je pretrpio ugovorni organ) ili drugih posljedica zbog namjere ili nemara."je u suprotnosti sa člankom 45. stavak (5) ZJN koji daje ovlaštenje ugovornom tijelu da može na period od 12 njeseci, a ne 3 godine kao u osporavanoj točci TD, isključiti iz učešća u postupku nabave kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od taksativno navedenih situacija propisanih pod točkama a) do e) navedene odredbe ZIN. Stoga u kontekstu razmatranog žalbenog navoda i Stama u spisu ovo tijelo utvrđuje da predmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljnojasno i precizno propisanim uvjetima iz TD, a koji s odnose na odredbe člakna 45. stavak (5) ZIN, a sve u kontekstu članka 53. stavak (1) ZJN, te se ovaj žalbeni navod usvaja kao osnovan."

Žalitelj ukazuje i na stav Ureda za razmatranje žalbi u Rješenju broj JN2-03-07-1-1712-7/24 od 26.07.2024. godine, a glasi:

„U kontekstu žalbenog navoda, utvrđenog činjeničnog stanja i citiranih odredbi Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ ističe daje Zakonom o javnim nabavkama jasno propisana mogućnost

isključenja kandidata/ponuđača iz učešća u postupku nabavke na period od 12 mjeseci u slučaju postojanja okolnosti definiranih u članu 45. stav.(5) ZIN, uz prethodno donesenu odluku nadležnog organa od čijeg dana donošenja počinje teći rok od 12 mjeseci, iz čega proizilazi daje ugovorni organ točku 5.1.2 TD. kojom je propisano da se ponuda odbija i ako je ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od 3 (tri) godine prije početka postupka javne nabavke, a koje ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, a posebno značajni nedostatci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete, ili drugih sličnih posljedica koje su rezultat namjere ili nemara privrednog subjekta - ponuđača, određene težine, definisao suprotno članu 45. stav (5) ZJN, a što nije u skladu sa članom 53. stav (1) ZIN koji propisuje daje ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. Stoga se navod žalitelja cijeni osnovanim.

Ured za razmatranje žalbi je, po istom pitanju zauzeo identičan stav u Rješenju broj JN2-03-07-12482-7/24 od 26.09.2024. godine:

Odredbom Člana 45. stav (5) ZJNjasno su propisane situacije kada ugovorni organ može isključiti iz učešća u postupku javne nabavke ponuđače na razdoblje od 12 mjeseci. Dakle odredba ZINje jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuđača u postupcima javnih nabavke, stoga ugovorni organ iste ne može mijenjati ili prilagođavati u predmetnom postupku javne nabavke ili ih nedovoljno jasno definirati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu kandidata/sudionika postupkajavne nabavke. Prema tome propisana tačka 10. TDje u suprotnosti sa članom 45. stav (5) ZJN koji daje ovlaštenje ugovornom organu da može na period od 12 mjeseci, a ne 3 godine, kao u osporavanoj tački TD. isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od taksativno navedenih situacija propisanih pod tačkama a) do e) navedene odredbe ZIN. Stoga u kontekstu razmatranog Žalbenog navoda i stanja u spisu ovaj organ utvrđuje dapredmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljnojasno i precizno propisanim uvjetima iz TD, a koji s odnose na odredbe člana 45. stav (5) ZJN, a sve u kontekstu člana 53. stav (1) ZJN, te se ovaj žalbeni navod usvaja kao osnovan. "

Budući da se postavljeni zahtjev u Tenderskoj dokumentaciji od strane Ugovornog organa javlja nepravilnim i u suprotnosti sa prethodno citiranim zakonskim odredbama i zaužetom praksom Ureda za razmataranje žalbi, to predmetni žalbeni navod valja usvojiti kao osnovan, a kako bi se predmetni postupak javne nabavke proveo na zakonit način, izmijeniti isti prema prethodno navedenom, poštujući Opšte principe ZJN koje proklamuje član 3, te kako bi se ostvarila aktivna i pravična konkurencija u punom kapacitetu, u protivnom usljed neusklađenosti sa odredbom člana 45. ZJN predmetnu Tendersku dokumentaciju valja poništiti u cijelosti shodno odredbi člana 103. ZJN.

6. Tenderska dokumentacija sadrži kontradiktorne i neusaglašene odredbe koje nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Tačkom 2.5. Tenderske dokumentacije je propisano:

„Ponuda, svi dokumenti i pisana korespondencija u vezi sa ponudom između ponuđača i ugovornog organa mora biti najednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini i napisana na latiničnom ili ćiriličnom pismu ili na nekom drugom jeziku koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini, ali pod uslovom daje obavezno u ponudi dostavljen i zvanični prevod (ovjeren od strane ovlaštenog sudskog tumača za jezik sa kojeg je izvršen prevod), na jedan od službenih jezika u Bosni i

Hercegovini. Izuzetno, štampana literatura, brošure, nacrti, kataloška dokumentacija proizvođača materijala i opreme i protokoli o tipskim ispitivanjima materijala i opreme, koje ponuđač dostavlja mogu biti napisani na engleskom jeziku i u tom slučaju ponuđač nema obavezu prevoda na neki od službenih jezika u BiH, dok u slučajevima kada navedeno dostavi na nekom drugom jeziku koji se koristi u međunarodnoj trgovini (npr. njemački, francuski,...) ponuđače u obavezi za isto dostaviti cjelokupan prevod najedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, izvršen od strane ovlaštenog prevodioca. "

Navedena odredba je nezakonita iz dva odvojena i kumulativna razloga koji svaki za sebe, a tim više u svojoj ukupnosti, predstavljaju direktnu povredu člana 53. stav 1. ZJN i Opštih principa iz člana 3.

Prvo, sintagma nekom drugom jeziku koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini" je nedovoljno jasna i precizna te ostavlja neograničen prostor subjektivnom tumačenju — i od strane ponudača pri pripremi ponude, i od strane Ugovornog organa pri njenoj ocjeni. Nije jasno na koje jezike se ova odredba odnosi. U međunarodnoj trgovini i tehničkoj dokumentaciji zastupljeni su kineski, arapski, španski, turski i brojni drugi jezici, a Tenderska dokumentacija ne nudi nikakav kriterij po kojem bi se moglo utvrditi koji od njih ispunjavaju taj uslov, a koji ne. Posljedica je objektivna neizvjesnost u kojoj ponudač pri pripremi ponude ne može sa sigurnošću znati da li će dokumentacija koju prilaže biti prihvaćena ili odbijena, što je u direktnoj suprotnosti sa zahtjevom člana 53. stav 1. ZJN da Tenderska dokumentacija mora sadržavati potpune informacije dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Pored toga, odredba člana 12. stav 3. ZJN propisuje da se ponuda dostavlja na jednom od jezika koji je u službenoj upotrebi u BiH, a da se štampana literatura, brošure i katalozi prilažu bez prevoda, izuzev ako ugovorni organ zahtijeva prevod i tih dijelova — što znači da je sporni zahtjev ugovornog organa u pogledu neodređenog kruga stranih jezika u direktnoj suprotnosti i sa ovom odredbom ZJN.

Drugo, odredba uvodi neopravdanu i zakonski neutemeljenu distinkciju između engleskog jezika i svih ostalih jezika „međunarodne trgovine". Tehnička i kataloška dokumentacija na engleskom jeziku prihvata se bez ikakvog prevoda, dok se za identičnu dokumentaciju na njemačkom, francuskom ili španskom — jezicima koji su ravnopravno zastupljeni u međunarodnoj tehničkoj dokumentaciji i međunarodnoj trgovini — zahtijeva cjelokupan ovjeren prevod. Za ovakvu distinkciju ne postoji nikakvo utemeljenje u ZJN niti u podzakonskim aktima. Ponudači čija je tehnička dokumentacija sačinjena na jezicima koji nisu engleski stavljeni su u objektivno nepovoljniji položaj u pogledu administrativnog i finansijskog opterećenja pri pripremi ponude, bez ikakvog zakonskog osnova za takav različit tretman, što je direktna povreda principa jednakog tretmana i nediskriminacije iz čl. 3. ZJN.

Ured za razmatranje žalbi je u Rješenju broj JN2-01-07-1-1842-8/23 od 09.08.2023. godine, rješavajući u identičnoj pravnoj i činjeničnoj situaciji u pogledu sintagme o jeziku međunarodne trgovine, zauzeo stav koji glasi:

„Pravilno zaključuje žalilac da ovakav način definisanja uslova u tenderskoj dokumentaciji ostavlja prostor subjektivnom tumačenju jezika na kojem se dostavlja ponuda. Članom 53. stav (1) ZJNje propisano da je ugovorni organ dužan u tenderskoj dokumentaciji dati potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, koje su ponuđačima dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, što je ugovorni organ propustio da učini navodeći nejasnu i nepreciznu informaciju ojeziku na kojem se dostavlja ponuda, ne navodeći o kojim sejezicima radi. Dalje, članom 12. stav (3) ZJN propisano je da se ponuda dostavlja na jednom od jezika koji je u

službenoj upotrebi u BiH, a da se štampana literatura, brošure, katalozi i slično prilažu bez prevoda, izuzev ako ugovorni organ ne zahtijeva da se i ti dijelovi prevedu, tako daje nejasan smisao odredbe definisane tačkom 19.1 TD u odnosu na zakonsku odredbu. Imajući u vidu naprijed navedeno, žalbeni navodje osnovan."

Pored navedenog, u mjeri u kojoj tačka 2.5. Tenderske dokumentacije zahtijeva ovjeren prevod tehničke i kataloške dokumentacije, ukazuje se i na povredu čl. 44. st. 2. i 4. ZJN. Tehnička i kataloška dokumentacija koju ponuđači dostavljaju uz ponudu sastoji se pretežno od numeričkih parametara, tabela, grafikona i tehničkih oznaka koje su razumljive svakom stručnom licu bez obzira na jezik na kojem su sačinjene — zbog čega zahtjev za ovjerenim prevodom takve dokumentacije ne predstavlja minimum onoga što je neophodno za ocjenu tehničke i profesionalne sposobnosti ponudača, a ugovorni organ nije ničim dokazao opravdanost takvog zahtjeva u kontekstu predmeta konkretne nabavke.

Član 44. stav 4. ZJN izričito propisuje da ugovorni organ od ponudača zahtijeva samo one dokaze koji su neophodni za utvrđivanje ispunjenosti kvalifikacionih uslova, a ovjeren prevod dokumentacije koja je sadržajno razumljiva i bez prevoda taj kriterij neophodnosti očigledno ne ispunjava.

Ured za razmatranje žalbi je u Rješenju broj JN2-03-07-1-2867-8/21 od 11.11.2021. godine zauzeo stav koji glasi:

„Međutim, razmatrajući citirani zahtjev ugovornog organa ovaj organ uočava da istim ugovorni organ zahtijeva dostavljanje tehničkih listova i atesta — testnih izvještaja za svjetiljke, te s tim u vezi upućuje ugovorni organ daje članom 44. stav (2) ZJN propisano da ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definira uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponudača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti.

Kako Zakon jasno definiše da ugovorni organ utvrđuje minimum zahtjeva za kvalifikaciju ponuđača, a da ugovorni organ ničim nije dokazao opravdanost zahtijevanja i tehničkih listova i atesta — testnih izvještaja, ovaj organ konstatuje da navedeni zahtjev ne predstavlja minimum zahtjeva koje ugovorni organ može zahtijevati, a što se kosi i sa načelom ekonomičnosti na koji upućuje žalitelj, s obzirom da su ponuđači obavezni dostaviti sve zahtijevane dokumente, a ugovorni organ, u smislu člana 102. stav (2) ZJN, nije dokazao zbog čega su svi ti dokumenti i tehnički listovi i atesti-testni izvještaji neophodni za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti. Stoga se navod žalitelja smatra osnovanim, sa aspekta propusta ugovornog organa da dokaže daje postupio u skladu sa članom 44. stav (2) ZJN."

Identičan stav zauzet je i u Rješenju broj JN2-03-07-1-3303-7/23 od 28.12.2023. godine, gdje je URŽ zauzeo stav koji glasi:

„U kontekstu pozivanja žalitelja na rješenje ovog organa, bitno je napomenuti da je žalitelj osnovano ukazao da je ugovorni organ nije vodio računa o članu 44. stav (2) ZJN koji kaže da ugovorni organi utvrđuju minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ ponuđača u pogledu njihove tehničke i profesionalne sposobnosti. Naime, ugovorni organ nije ničim dokazao da je opravdan zahtjev da se zahtijevana tehnička dokumentacija dostavi sa prevodom, posebno imajući u vidu navod žalitelja, a koji ugovorni organ u svom izjašnjenju ne spori da se u predmetnoj tehničkoj dokumentaciji radi grafikonima, slikama i tabelama, te daje njihov prevod bespotreban. Neprihvatljiv je stav ugovornog organa koji navodi u svom izjašnjenju su minimalnipodaci o karakteristikama traženih svjetiljki čiji sadržaj može stati najednu stranicu, a što se tičefotografija svjetiljke poznataje činjenica da se istim dokazuje izgled same svjetiljke, pa

shodno navedenom eventualni troškovi u vezi sa prevodom tehničke dokumentacije ne predstavljaju neopravdano prevelik trošak za ponuđače. " Imajući u vidu sve gore navedeno, ovaj organ cijeni žalbeni navod žalitelja osnovanim."

Navedeni stavovi Ureda za razmatranje žalbi u potpunosti su primjenjivi na predmetnu situaciju, a povreda je u ovom slučaju čak i izraženija jer tačka 2.5. Tenderske dokumentacije ne samo da koristi identičnu neodređenu sintagmu koju je Ured već ocijenio nezakonitom, nego uvodi i dodatnu diskriminatornu distinkciju između engleskog i svih ostalih jezika međunarodne trgovine koja predstavlja samostalnu i odvojenu povredu čl. 3. ZJN.

Imajući u vidu sve navedeno, tačka 2.5. Tenderske dokumentacije je nezakonita jer istovremeno krši čl. 12. st. 3., čl. 53. st. 1. i čl. 3. ZJN. Žalbeni navod valja usvojiti kao osnovan i naložiti ugovornom organu da spornu odredbu uskladi sa ZJN na način da precizno navede koje jezike prihvata bez prevoda i da uspostavi jednake uslove za sve ponudače bez obzira na jezik tehničke dokumentacije koju dostavljaju, a u suprotnom su ispunjeni uslovi za primjenu čl. 103. ZJN i poništenje predmetnog postupka javne nabavke u cijelosti.

7. Tenderska dokumentacija sadrži kontradiktorne i neusaglašene odredbe koje nisu u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Tačkom 4.3. stav c) Tenderske dokumentacije je propisano:

c) Cijene moraju biti izražene u KM, za svaku ponuđenu stavku mora se navesti cijena, u iznosu većem od 0,01 KM. "

Navedena odredba je nezakonita jer Ugovorni organ uvodi minimalni cjenovni prag koji ZJN ne poznaje i koji nije propisan nijednom odredbom zakona niti podzakonskog akta koji uređuje predmetnu oblast. Posljedicom ovakvog tumačenja, Ugovorni organ neće prihvatiti ponudu u kojoj je pojedina stavka iskazana u iznosu od 0,01 KM — dakle stvarni cjenovni prag koji Ugovorni organ primjenjuje nije 0,01 KM, nego 0,02 KM i više, jer tek taj iznos zadovoljava uslov iznosu većem od 0,01 KM". Dakle, prva prihvatljiva cijena koju Ugovorni organ želi da plati je 0,02 KM. Time Ugovorni organ samoinicijativno kreira zakonski nepoznatu kategoriju „nedopuštene cijene" i proširuje zabranu izvan okvira koji mu zakon dozvoljava.

Zakon o javnim nabavkama u članu 2. stav 1. tačka a) definiše ugovor o javnoj nabavci kao „ugovor s finansijskim interesom koji se zaključuje u pisanojformi između jednog ili više dobavljača ijednog ili više ugovornih organa". Zakonodavac je dakle kao konstitutivni element ugovora o javnoj nabavci postavio finansijski interes — a ne finansijski interes iznad određenog praga.

Iznos od 0,01 KM jeste finansijski interes u smislu člana 2. stav 1. tačka a) ZJN — to je pozitivna novčana vrijednost koja ima sve elemente koje zakon propisuje. Propisivanjem da cijena mora biti „veća od 0.01 KM", ugovorni organ je defacto isključio 0,01 KM iz kruga prihvatljivih cijena, čime je osporio finansijski interes koji ZJN izričito prepoznaje i štiti. Na taj način Ugovorni organ nije primijenio ZJN — on ga je izmijenio u dijelu koji se tiče definicije finansijskog interesa, a to mu zakon ne dozvoljava.

Pored toga, ovakvo ograničenje direktno narušava stvarno konkurentsku osnovu postupka javne nabavke u smislu čl. 53. st. 1. ZJN. Ponudač koji određenu stavku, u okviru ukupne kalkulacije ponude, može i želi ponuditi po cijeni od 0,01 KM - iz razloga koji su isključivo njegova poslovna odluka i koji ne čine ponudu neprihvatljivom po ijednoj odredbi ZJN - biva spriječen da to učini odredbom koja nema zakonskog utemeljenja. Time se narušava sloboda formiranja cijena i koja je jedan od stubova sistema javnih nabavki. Član 3. ZJN proklamuje princip osiguranja aktivne i

pravične konkurencije, a svako ograničenje slobode formiranja cijena koje nije propisano zakonom direktno taj princip krši.
Imajući u vidu sve navedeno, odredba tačke 4.3. stav c) Tenderske dokumentacije je nezakonita jer uvodi minimalni cjenovni prag koji ZJN ne poznaje, koji je u suprotnosti sa definicijom finansijskog interesa iz čl. 2. st. 1. tač. a) ZJN, te koji krši čl. 53. st. 1. i čl. 3. ZJN. Žalbeni navod valja usvojiti kao osnovan i naložiti ugovornom organu da spornu odredbu izmijeni na način da se kao jedina zabrana propiše nulta cijena u iznosu od 0,00 KM, bez uvodenja bilo kakvog dodatnog minimalnog praga koji zakon ne poznaje, a u suprotnom su ispunjeni uslovi za primjenu čl. 103. ZJN i poništenje predmetnog postupka javne nabavke u cijelosti.
Imajući u vidu sve prethodno navedeno predlažemo da Ugovorni organ ili Ured za razmatranje žalbi u skladu sa članom 100. stav (4) Zakona o javnim nabavkama BiH:

- Usvoji žalbu žalitelja „Nexen" d.o.o. Banja Luka u potpunosti
- Poništi Tendersku dokumentaciju — Broj nabavke 73-04-4-10461-2/26 od marta 2026. godine
- Žalitelju naknadi troškove žalbenog postupka za sastav žalbe po adv. punomoćniku u iznosu od 987,19 KM

Ukoliko Ugovorni organ ne usvoji ovu žalbu, Žalitelj zahtijeva da istu u zakonskom roku od 5 dana proslijedi Uredu za razmatranje žalbi, Filijala Mostar, te Žalitelj predlaže da Ured za razmatranje žalbi, Filijala Mostar na osnovu člana 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama usvoji Žalbu kao osnovanu, te da naloži Ugovornom organu da Žalitelju naknadi troškove žalbenog postupka za sastav žalbe po adv. punomoćniku u iznosu od 987,19 KM, a nužnost angažovanja se ogleda u činjenici da Žalitelj kao pravno lice nema posebnih znanja u okviru žalbenog postupka ZJN koji predstavlja lex specialis, to se predmetno zastupanje po punomoćniku advokatu javlja nužnim.
Za slučaj utvrdenja osnovanosti žalbe Žalitelj zahtijeva da se obaveže Ugovorni organ da naknadi troškove administrativne takse u iznosu kojem odredi drugostepeni organ, i povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka, na osnovu člana 108. stav 7. Zakona o javnim nabavkama, u visini dostavljene uplatnice uz ovu žalbu - 3.000,00 KM.

Ugovorno tijelo u svom izjašnjenju navodi:
Klinički centar Univerziteta u Sarajevu (u daljem tekstu Ugovorni organ) je na portalu e-Nabavke 31.03.2026.godine objavio Obavještenje o nabavci broj 893-1-1-148-3-555/26 za izbor najpovoljnijeg ponuđača za Nabavku elektromaterijala i roba za potrebe KCUS-a putem Elektro službe sa procijenjenom vrijednošću nabavke u iznosu od 170.000,00 KM bez PDV-a, a postupak nabavke je podjeljen na 6 šest) LOT-ova sa procjenjenom vrijednosti za svaki LOT pojedinačno u iznosima od:
> LOT 1 Rasvjetna tijela, sijalice, cijevi i drugi izvori svjetlosti sa potrošnim materijalom u iznosu od 106.000.00 KM bez PDV-a
> LOT 2 Osigurači, utičnice, kontakteri, prekidači i ostali instalacioni materijali u iznosu od 28.000,00 KM bez PDV-a LOT 3 Kablovi, bužiri, spojnice u iznosu od 23.000,00 KM bez PDV
> LOT4 Razdjelni blokovi i sitni potrošni materijal u iznosu od 3.000,00 KM bez PDV-a
> LOT 5 Grejne ploče, grejna tijela, grijači, termostati i slično u iznosu od 6.000.00 KM bez PDV
> LOT 6 Specijalistički materijali i instrumenti za potrebe elektro službe u iznosu od 4.000,00 KM bez PDV-a

Nezadovoljan Tenderskom dokumentacijom broj 73-04-4-10461-2/26 od marta 2026.godine, ponuđač Nexen d.o.o. Banja Luka, (u daljem tekstu Žalitelj) je izjavio žalbu u navedenom postupku, dana 10.04.2026.godine, broj NXN-77012â/_Ž, zastupan od strane advokata-Borisa Mandić iz iz Istočnog Sarajeva, ul. Karađorđeva broj 10. (punomoć bb. od 09.04.2026.godine), koju je Ugovorni organ zaprimio 13.04.2026. godine, broj 58-11-3-12874.
Ugovorni organ je u postupku razmatranja, a na osnovu odredbi Člana 100. ZJN („Službeni glasnik BIH", broj 39/14, 59/22, i 50/24), utvrdio da je žalba blagovremena, dopuštena, uredna, izjavljena od ovlašćenog lica čime su se stekli uslovi za meritorno odlučivanje po istoj, ali je istu ocjenio kao neosnovanu.
Nezadovoljan Tenderskom dokumentacijom u predmetnom postupku javne nabavke, Žalitelj smatra da ista ima nedostataka, odnosno da dio Tenderske dokumentacije nije pripremljen u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH i podzakonskim aktima koji uređuju predmetnu oblast, te aktivnu legitimaciju za podnošenje ove žalbe opravdava činjenicom da je predmetnu Tendersku dokumentaciju preuzeo sa Portala javnih nabavki, a zastupanje od strane advokata punomoćnika činjenicom da Žalitelj kao pravno lice nema posebna znanja u okviru žalbenog postupka ZJN koji predstavlja lex specialis, te takvo predmetno zastupanje smatra nužnim.
Nadalje Žalitelj zahtjeva: „Da Ugovorni organ ili Ured za razmatranje Žalbi (u daljem tekstu URŽ) u skladu sa članom 100. stav 4) ZN BiH usvoji u cjelosti ovu žalbu, zatim poništi Tendersku dokumentaciju broj 73-04-4-10461-2/26 od marta i da se nadoknade troškovi sastava ove Žalbe od strane advokata u iznosu Ad 987,19 KM, te da se izvrši ppvrat troškova naknade za pokretanje Žalbenog postupka u iznosu od 3000,00 KM i administrativnę takse u iznosu koji odredi drugostepęni organ"
U konkretnom slučaju posebno je značajno da je Žalitelj tendersku dokumentaciju preuzeo dana 31.03.2026. godine, odnosno na dan objave, te je imao na raspolaganju puni zakonski rok da eventualne nejasnoće otkloni putem instituta pojašnjenja iz Člana 52. stav (2) ZJN BiH, što isti nije učinio. Umjesto toga, Žalitelj pasivno propušta ovu fazu, a zatim ulaže žalbu neposredno pred istek roka. Čime se institut pravne zaštite koristi suprotno njegovoj svrsi, odnosno kao sredstvo naknadnog osporavanja, a ne preventivnog otklanjanja nepravilnosti.
U pogledu izjašnjenja predmetne žalbe u odnosu na žalbene navode Žalitelja, u nastavku se daju slijedeća obrazloženja:
PRVI žalbeni navod Žalitelja:
U okviru ovog Žalbenog navoda Žalitelj tvrdi da „ Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite odredbe kojima se ugovorni organ neovlašćeno upušta u regulisanje žalbenog postupka na način koji nije u skladu sa Zakonom ojavnim nabavkama, te daje tačkom 6.7. Tenderske dokumentacijeje propisano - 6.7 Pouka o pravnom lijeku, koja glasi:
Žalba na tendersku dokumentaciju se izjavljuje Uredu za razmatranje Žalbi, putem ugovornog organa, u roku deset (10) dana od dana objave tenderske dokumentacije na porta/u e-nabavke. Za utvrđivanje aktivne legitimacije ponuđač je dužan uz žalbu dostaviti Izvod iz sudskog registra - dokaz da ponuđač ima pravo na obavljanje profesionalne dje/atnosti i/i/i da je registrovan u relevantnim profesionalnim i/i trgovačkim registrima. Ža/ite/j je obavezan dostaviti validan dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka, a prema izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama, ('Službeni glasnik BiH', br. 50/24). Traženi dokumenti uz žalbu se dostavljaju u originalu i/i ovjerenoj kopiji (ovjerena kopija originalnog dokumenta podrazumijeva kopiju originalnog dokumenta ovjerenu kod nadležnog organa - tj. organa uprave ili notara). Nije dozvoljeno ulaganje Žalbi elektronskim putem.'

Nadalje Žalitelj navodi „da je navedena odredba nezakonita jer Ugovorni organ Tenderskom dokumentacijom propisuje uslove za pokretanje žalbenog postupka koji ne postoje u ZIN niti u bi/o kom podzakonskom propisu koji uređuje postupak zaštite prava u javnim nabavkama, te da Tenderska dokumentacija nije izvor procesnog prava - ona ne može kreirati procesne pretpostavke za izjavljivanje žalbe koje zakonodavac nije propisao, a Ugovorni organ je u ovom slučaju prekoračio svoja ovlašćenja i zadro u sferu procesnog prava na način koji mu zakon nc dozvoljava. Zakon o javnim nabavkama pojam aktivne legitimacije ne vezuje za posjedovanje registracijskih isprava, izvoda iz sudskog registra niti bi/o kakvog dokaza o profesionalnoj dje/atnosti i/i registraciji u trgovačkim registrima.

Aktivna legitimacija u smislu d. 97. ZIN isključivo konzumira dvije zakonske pretpostavke: interes za dodjelu ugovora i vjerovatnoću prouzrokovane štete zbog nezakonitog postupanja ugovornog organa. Propisivanjem Izvoda iz sudskog registra kao dokaza za utvrdivanje aktivne legitimacije, Ugovorni organ je de facto uveo dodatnu prepreku pristupu postupku zaštite prava. Čime je neposredno ugrozio pravo svakog učesnika u postupku javne nabavke da bez nezakonitih procesnih prepreka izjavi žalbu i zatraži zaštitu svojih prava garantovanu ZJN. Apsurdnost ove odredbe je tim veća što se radi o fazi objave Tenderske dokumentacije - dakle o trenutku u kojem Ugovorni organ nema nikakvog osnova da od potencijalnih žalitelja zahtijeva dokaze o profesionalnoj registraciji, koji se inače ocjenjuju u kasnijim fazama postupka isključivo kao kvalifikacioni uslovi tehničke i profesionalne sposobnosti.

.. U drugom dijelu žalbenog razloga žalitelj ističe da je tenderska dokumentacija propisana i suprotno definiciji pojma aktivne legitimacije sadržane u članu 97. ZJN-a, zbog čega je evidentno da je postupak pravne zaštite, u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, ovisan isključivo o inicijativi ponuđača, te se isti pokreće i vodi u njegovom interesu. Dakle, ovaj organ zaključuje da iako Zakon ne propisuje detaljno što se ima smatrati pravnim interesom, sadržaj i svrha javne nabavke pokazuje da je pravni interes dobivanje ugovora o javnoj nabavi. Stoga se smatra da je aktivno /egitimiran za podnošenje žalbe svaki registrovani (na Portalu javnih nabava) privredni subjekat koji je preuzeo tendersku dokumentaciju i koji osporava njenu zakonitost, te se s/ijedom navedenog zaključuje, da postupak pravne zaštite treba biti dostupan svakom privrednom subjektu koji ima Nije imao interes za zaključenje traženog ugovora Ni koji je pretrpio i/i bi mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja propisa koji regu/iraju provođenje postupaka javnih nabava. U skladu sa navedenim, ovaj organ zaključuje da ugovorni organ za utvrđivanje aktivne legitimacije nije mogao propisati da ponudač koji izjavljuje žalbu mora dostaviti Izvod iz sudskog registra, odnosno dokaz da ponuđač ima pravo na obavljanje profesionalne dje/atnosti i/i/i da je registrovan u relevantnim profesionalnim i/i trgovačkim registrima, iz razloga što isto nije propisano odredbama člana 97. ZJN-a, već su to dokazi koje Zakon jasno propisuje da se imaju dostaviti u cilju dokazivanja ispunjavanja uslova tehničke i profesionalne sposobnosti, zbog čega se žalbeni navod ocjenjuje osnovanim. '

Ugovorni organ cijeni da je ovaj žalbeni navod neosnovan i da je pravilno primijenio tačku 6.7 TD -Pouka o pravnom lijeku sa namjerom da predmetna odredba ne ograničava pravo na žalbu bilo kojem potencijanom ponuđaču, već da doprinese efikasnosti i pravnoj sigurnosti postupka, što je u skladu sa načelima iz člana 3. ZJN BiH (transparentnost, jednak tretman i nediskriminacija).

Naime, nesporno je da je predmetni postupak objavljen na Portalu javnih nabavki dana 31.03.2026. godine, te da je Žalitelj istog dana preuzeo tendersku dokumentaciju i uprkos navedenoj Činjenici, Žalitelj nije koristio zakonsku mogućnost iz Člana 52. stav (2) ZJN BiH da putem Portala javnih

nabavki zatraži pojašnjenja ili ukaže na eventualne nepravilnosti u tenderskoj dokumentaciji prije isteka roka za dostavu ponuda, nego je kako je naprijed navedeno Žalbu putem pošte za predmetni postupak uložio 10.04.2026.godine.

Ova činjenica je od posebnog značaja jer ukazuje na izostanak bona fide postupanja Žalitelja, odnosno na nedostatak stvarne namjere da učestvuje u postupku javne nabavke, već na pokušaj naknadnog osporavanja dokumentacije bez prethodnog korištenja dostupnih pravnih mehanizama.

Ugovorni organ također ističe da Žalitelj pogrešno tumači odredbe tenderske dokumentacije i ZJN BiH, jer tačka 6.7 Tenderske dokumentacije koju osporava Žalitelj ne uvodi novu procesnu pretpostavku, već ima informativni i instruktivni karakter, s ciljem urednosti žalbenog postupka, a Član 99. i 100. ZJN BiH jasno propisuju da žalba mora biti uredna i potpuna kako bi se po istoj moglo postupati. Ugovorni organ je propisao obavezu dostavljanja dokaza o registraciji isključivo u svrhu potvrde statusa "privrednog subjekta" kako je definisano članom 2. stav (1) tačka c) ZJN, jer bez uvida u aktuelni izvod, Ugovorni organ ne može sa sigurnošću utvrditi da li osoba/privredni subjekat koja ulaže žalbu zaista ima pravni interes u konkretnom predmetu nabavke, a Ugovorni organ smatra da se ovaj interes ne može pretpostaviti bez dokaza o registrovanoj djelatnosti koja korespondira sa predmetom nabavke.

Dakle, Ugovorni organ ne smatra da dostavljanje izvoda iz sudskog registra predstavlja zakonsku procesnu pretpostavku za izjavljivanje Žalbe u smislu Člana 97. ZJN BiH, već isključivo dokazno sredstvo koje može doprinijeti utvrđivanju postojanja pravnog interesa žalitelja u konkretnom postupku.

U konkretnom slučaju dodatno je značajno da Žalitelj u dostavljenoj žalbi nije dostavio aktuelni izvod iz sudskog registra, čime nije potkrijepio ni osnovne elemente svoje pravne sposobnosti u kontekstu predmeta nabavke, što u konačnici dovodi u pitanje postojanje stvarnog interesa za predmetnu nabavku u smislu člana 97. ZJN BiH.

Dakle, predmetna odredba ne ograničava pravo na žalbu, već doprinosi efikasnosti i pravnoj sigurnosti postupka, što je u skladu sa načelima iz člana 3. ZJN BiH (transparentnost, jednak tretman i nediskriminacija), a ovako postupanje Žalitelja je suprotno svrsi instituta pravne zaštite iz člana 94. ZJN, koji podrazumijeva savjesno i odgovorno korištenje pravnih sredstava.

U praksi Ureda za razmatranje žalbi zauzet je stav da se žalba ne može koristiti kao supstitut za propušteno traženje pojašnjenja, posebno kada je potencijalni ponuđač imao realnu mogućnost da utiče na sadržaj dokumentacije prije isteka rokova i iako izvod iz sudskog registra nije striktna zakonska pretpostavka, isti predstavlja relevantan dokaz u ocjeni aktivne legitimacije, posebno u situacijama kada postoji sumnja u stvarni interes za dodjelu ugovora.

Osim naprijed navedenog, te rješenja na koja se i sam Žalitelj poziva, u praksi Ureda je također zauzet stav kojim je jasno navedeno da ugovorni organ može tražiti dodatne dokaze radi utvrđivanja aktivne legitimacije čime je potvrđeno da ova materija nije striktno formalna, a razlika između „uvedene procesne pretpostavke" kako navodi Žalitelj i dokaznog sredstva za ocjenu legitimacije je ključna, a Žalitelj tu razliku zanemaruje.

Ugovorni organ ponovno ističe da dostavljanje izvoda iz sudskog registra ne predstavlja ograničenje prava na žalbu, nego minimalni dokaz identiteta i pravnog statusa subjekta koji učestvuje u postupku. Suprotno tumačenje bi značilo da bilo koje lice, bez ikakvog dokaza o pravnom subjektivitetu, može pokretati žalbeni postupak, što bi bilo u potpunoj suprotnosti sa načelima pravne sigurnosti i ekonomičnosti postupka.

Također, činjenica da Žalitelj uz žalbu nije dostavio ovaj dokaz, iako osporava upravo tu odredbu, dodatno potvrđuje kontradiktornost njegovih navoda i ukazuje na nedostatak procesne ozbiljnosti.

Ugovorni organ bez prejudiciranja i uz punu procesnu opreznost ukazuje i iznosi činjenicu ne kao osnov za odbijanje žalbe, već kao indikativnu okolnost u procjeni postojanja stvarnog interesa (Član 97. ZJN), da je Žalitelj u prethodnom periodu više puta ulagao žalbe u postupcima ovog ugovornog organa, a da nakon toga nije učestvovao podnošenjem ponuda.
Kumulativno posmatrano dodatne elemente koji potvrđuju sumnju Ugovornog organa u eventualnu zloupotrebu prava na žalbu čine nepostavljanje pitanja, nedostavljanje osnovnih dokaza u sklopu žalbe u predmetnom postupku (izvod iz registra), obrazac ranijeg ponašanja u kontekstu preuzimanja dokumentacije bez daljeg učešća, upućuju na osnovanu sumnju da se radi o instrumentalizaciji žalbenog postupka radi odugovlačenja postupka, što je suprotno svrsi Z-IN BiH, te se u tom smislu, pozivamo na opšta načela obligacionog prava i zabranu zloupotrebe prava.
U konačnici Ugovorni organ ukazuje da pravo na žalbu, iako zakonom zagarantovano, nije apsolutno, te ne može biti korišteno suprotno načelu savjesnosti i poštenja. U tom smislu, praksa organa pravne zaštite i opšti principi obligacionog prava jasno zabranjuju zloupotrebu prava, naročito u situacijama kada se pravni lijek koristi isključivo radi odugovlačenja postupka, bez stvarne namjere učešća u javnoj nabavci.
DRUGI žalbeni navod Žalitelja:
Kao drugi žalbeni navod Žalitelj smatra da Tenderska dokumentacija sadrži nezakonite uslove budući da je u tački 5.3 Nacrt ugovora, postavljen zahtjev koji je u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama jer je istim propisano slijedeće: „Sastavni dio ove tenderske dokumentacije (Aneks 4) je Prijedlog Okvirnog sporazuma, u koji su uneseni svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Prijedlog Okvirnog sporazuma u koji su unije/i podatke iz svoje ponude, te parafirati sve listove Prijedloga okvirnog sporazum"
Nadalje Žalitelj tvrdi da: „Postavljeni zahtjev sa obavezom parafiranja svih stranica Prijedloga okvirnog sporazuma nema utemeljenje u Zakonu ojavnim nabavkama ipodzakonskim aktima koji uređuju oblasti javnih nabavki. Kao takav, zahtjevje pravno neodrživ čime se rizikuje opstojnost postupka javne nabavke u cje/osti. Naime, prilikom pripreme i dostave svojih ponuda, ponuđači su dužni da se pridržavaju zahtjeva iz tenderske dokumentacije, a što je u skladu sa članom 57. stav (I) Zakona. Međutim, da bi bi/a pravno utemeljena i na zakonu zasnovana Tenderska dokumentacija, nužnoje daje ista pripremljena u sk/adu sa Zakonom ipodzakonskim aktima. S tim u vezi, neophodnoje istaknuti daje danom 8 Uputstva za pripremu mode/a tenderske dokumentacije i ponuda definisano na koji način se priprema ponuda, pri čemu je dodatno definisan način njenog uvezivanja, numeracije stranica, označavanja da /i se sastoji iz dije/ova, način dostave originala i kopije ponude (ako je isti zahtjevan) itd. Navedenim danom Uputstva, međutim, nije utvrđena obaveza parafiranja Nacrta ugovora/okvirnog sporazuma kojije sastavni dio tenderske dokumentacije, što ovaj zahtjev Ugovornog organa čini nezakonitim i neodrživim.
Dakle, Ugovorni organ, pri pripremi tenderske dokumentacije nije postupio u skladu sa članom 53. Zakona ojavnim nabavkama kojim je propisana s/jedeća obaveza Ugovornog organa: .. Član 53 (Neophodne informacije) Ugovorni organ dužan je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodje/e ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Naime, Ugovorni organ bez ikakve suštinske potrebe definira zahtjeve iznad propisanog minimuma, bez obrazloženja za takvo postupanje, čime usložnjava postupakjavne nabavke i rizikuje pokretanje žalbenog postupka. Imajući u vidu da ugovorni organ traži parafiranje listova Naata okvirnog sporazuma, ovaj organ konstatuje da je ugovorni organ navedeni zahtjev

postavio suprotno danu 8. stav (6) i danu 9. stav (2) tačka g) Uputstva za pripremu mode/a tenderske dokumentacije i ponuda. a Što nije u skladu sa danom 53. stav (1) ZIN koji propisuje da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U konačnom, Tenderska dokumentacija nije sačinjena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama. odnosno suprotno danu 53. stav (i)ZIN. te ista ne ispunjava minimum opstojnosti. "

Ugovorni organ cijeni da je ovaj žalbeni navod neosnovan, jer „Zahtjev za parafiranjem svih stanica nacrta/prijedloga okvirnog sporazuma/ ugovora" predstavlja uobičajenu i legitimnu praksu u postupcima javnih nabavki, koja ima za cilj potvrdu da je ponuđač u potpunosti upoznat sa sadržajem ugovora i da isti prihvata bez rezervi. Naime, u skladu sa članom 53. stav (1) ZJN, Ugovorni organ je dužan dati potpune informacije o uslovima ugovora. Parafiranjem svake stranice ponuđač potvrđuje da je u potpunosti upoznat sa svim odredbama sporazuma i da ih prihvata bez rezervi. Ovaj zahtjev služi sprečavanju naknadnih sporova i nesuglasica u fazi izvršenja ugovora, osiguravajući da su sve strane saglasne sa tekstom koji je dio TD.

Neosporno je da Uputstvo za pripremu modela TD (član 9. stav 2. tačka g) propisuje da ponuda sadrži potpisan prijedlog ugovora, ali također navedeno Upustvo izričito ne zabranjuje zahtjev ugovornog organa na koji se Žalitelj poziva u ovom žalbenom navodu, jer osim toga što ugovorni organ ima diskreciono pravo da propiše način potvrde prihvatanja ugovornih odredbi, navedeni zahtjev nikako ne predstavlja nezakonit uslov, niti dodatnu prepreku učešću potencijalnim ponuđačima, tj. radi se o formalnom zahtjevu ugovornog organa koji ne utiče na sadržaj ponude niti na mogućnost učešća ponuđača, već ima za cilj potvrdu saglasnosti sa ugovornim odredbama, dakle isti ne utiče na cijenu niti konkurentnost ponuda, niti diskriminiše ponuđače i primjenjuje se jednako na sve ponuđače.

Dodatno, u skladu sa članom 57. stav (1) ZJN BiH, ponuđači su dužni pripremiti ponudu u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, te se ne mogu naknadno pozivati na nezakonitost formalnih zahtjeva koji su jasno i transparentno definisani, a koji ne utiču na konkurenciju niti diskriminišu ponuđače.

Ugovorni organ cijeni da se ovaj Žalbeni navod svodi isključivo na formalističko osporavanje tehničkog zahtjeva koji nema nikakav uticaj na mogućnost učešća. niti na sadržaj ponude. pa samim tim ne može predstavljati povredu Zakona o javnim nabavkama.

TREĆI Žalbeni navod Žalitelja:

Kao treći navod žalitelj ističe navodnu neusklađenost i manjkavost u vezi sa tačkom 5.5 Tenderske dokumentacije - Rok. način i uslovi plaćanja izabranom ponuđaču koja glasi: Uslovi i način plaćanja: odgođeno plaćanje u roku od 60 (šezdeset) dana po ispostavljanju i prihvatanju fakture, kao i člana 3. nacrta/prijedloga okvirnog sporazuma - Način plaćanja koji glasi: Plaćanje ugovorenih obaveza iz Člana 1. ovog sporazuma vršit će se odgođeno u roku od 60 dana od dana isporuke, i ispostavljanja fakture.

Naime. Žalitelj u okviru ovog žalbenog navoda smatra da se: „Na ovaj način unosi neizvjesnost u postupakjavne nabavke što je u suprotnosti sa Opštim principima javnih nabavki, te osporava Tendersku dokumentaciju u dije/u koji se odnosi na rok i način plaćanja. zbog postojanja očigledne neusklađenosti između odredbi tenderske dokumentacije i Nacrta okvirnog sporazuma, što dovodi do pravne nesigurnosti i nejasnoća prilikom pripreme ponuda. Naime, u tenderskoj dokumentaciji (tačka 5.5.) propisano je daje rok plaćanja „odgođeno plaćanje u roku od 60 dana po ispostavljanju i prihvatanju fakture", dokje u Nacrtu okvirnog sporazuma (Član 3.) definisano da se plaćanje vrši„u roku od 60 dana od dana isporuke i ispostavljanja fakture '. Ovakva formulacija

uvodi različite početne momente za računanje roka plaćanja, budući dajedna odredba veže rok za prihvatanje fakture, a druga za dan isporuke i ispostavljanje fakture. Navedena neusklađenost može imati značajan uticaj na finansijsko planiranje ponuđača, jer rok plaćanja u praksi može biti produžen zavisno od tumačenja i primjene ovih odredbi. Što direktno utiče na likvidnost i cijenu ponude.

U skladu sa principima transparentnosti, jednakog tretmana i nediskriminacije propisanim članom 3. Zakona ojavnim nabavkama Bosne i Hercegovine, tenderska dokumentacija nužno mora da sadržijasne iprecizne uslove koji neće ostavljatiprostorza različita tumačenja uslova i tako uticati na konkurentnost postupka: „(1) Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom

Ugovorni organ cijeni da je i ovaj žalbeni navod neosnovan.

Naime, i u tenderskoj dokumentaciji i u nacrtu/prijedlogu okvirnog sporazuma jasno je propisan rok plaćanja od 60 dana, pri čemu razlika u formulaciji ne dovodi do stvarne pravne nesigurnosti, već predstavlja terminološku razradu iste obaveze.

Odredba iz tenderske dokumentacije koja predviđa plaćanje po ispostavljanju i prihvatanju fakture, te odredba iz nacrta sporazuma koja plaćanje veže za isporuku i ispostavljanje fakture, suštinski su komplementarne i podrazumijevaju da obaveza plaćanja nastaje tek nakon uredno izvršene isporuke i dostavljene dokumentacije, jer su ponudači iskusni privredni subjekti koji razumiju da je proces isporuke, fakturisanja i protokolisanja jedinstven proces, te navedene formulacije ne stvaraju nikakvu neizvjesnost koja bi uticala na cijenu ponude.

Dakle, Ugovorni organ prihvata da formulacije mogu biti dodatno precizirane radi potpunog terminološkog usklađivanja, međutim iste ni na koji način ne utiču na pravni položaj ponuđača niti na pripremu ponude, budući da je rok plaćanja jasno odreden u trajanju od 60 dana.

Takva formulacija je uobičajena u ugovornoj praksi i ne ostavlja prostor za proizvoljno tumačenje, niti može imati uticaj na pripremu ponude ili formiranje cijene. Slijedom navedenog, ne postoji povreda načela transparentnosti niti jednakog tretmana iz člana 3. ZJN BiH, već se radi o pokušaju žalitelja da formalne razlike bez pravnog značaja predstavi kao suštinski nedostatak.

ČETVRTI žalbeni navod Žalitelja

Kao četvrti navod Žalitelj tvrdi da je član 4. nacrta/prijedloga okvirnog sporazuma - NAČIN, MJESTO I VRIJEME ISPORUKA ROBA postavljen tako da nanosi štetu ponuđaču i ide u korist Ugovornom organu.

Žalitelj navodi da je: „Ova odredba pravno neprihvatljiva jer u dijelu koji se odnosi na „hiitnu isporuku" ne propisuje nikakav konkretan rok, nikakav kriterij za određivanje hitnosti, niti ikakav mehanizam koji biponuđačima bio dostupan u trenutku pripreme ponude. Sintagma „ u skladu sa dogovorom" nije pravni standard — ona je b/anketna k/auzu/a koja ovlašćuje ugovorni organ da jednostrano i naknadno, dakle nakon zaključenja okvirnog sporazuma - postfestum, nameće rokove koje ponuđači nisu mogli predvidjeti, procijeniti niti u svoje ponude uka/ku/isati. Na taj način, umjesto da Tenderska dokumentacija definiše okvir prava i obaveza, ona taj okvir ostavlja otvorenim na štetu ponuđača i u korist Ugovornog organa, što je suštinski nespojivo sa svrhom i duhom Zakona o javnim nabavkama. Zakon o javnim nabavkama u danu 3. propisuje Opšte principe koji moraju bitipoštovani u svakom postupku javne nabavke, između ostalog principe transparentnosti, jednakog tretmana i nediskriminacije. Navedeni principi nisu puka deklaracija — oni se moraju materija/izovati u svakom elementu Tenderske dokumentacije, uključujući nacrt

ugovora odnosno okvirnog sporazuma. Odredba o hitnoj isporuci „u skladu sa dogovorom" direktno negira princip transparentnosti, jer ponuđači u trenutku podnošenja ponude ne raspolažu informacijom o tome kakve obaveze preuzimaju u situaciji hitnost. Princip jednakog tretmana je narušen jer interpretacija onoga što se smatra hitnim slučajem, kao i rok koji će biti dogovoren, ostaje u isključivoj diskrecionoj moći Ugovornog organa, što znači da različiti ponuđači mogu biti izloženi različitim zahtjevima u istovjetnim situacijama — a da za to nema nikakvog zakonskog osnova.

Ponuđač koji u trenutku pripreme ponude ne zna u kom roku mora izvršiti isporuku u hitnim slučajevima — ne može ni znati kakve logističke kapacitete mora osigurati, kakve ugovore o skladištenju ili prevozu mora imati na raspolaganju, niti može sa pouzdanošću kalkulisati troškove koji bi nastali u takvim situacijama. Direktna posljedica je da je ponuđač prisiljen ili da zanemaruje taj rizik — čime preuzima neograničenu obavezu — ili da ga prekomjerno ukalku/iše u cijenu — čime postaje nekonkurentan. Oba ishoda su pravno neprihvatljiva, a na štetu konkurencije, na koncu najefikasnijeg trošenjajavnih sredstava. "

Ugovorni organ cijeni da je i ovaj žalbeni navod neosnovan.

Naime, u tenderskoj dokumentaciji i u nacrtu/prijedlogu okvirnog sporazuma članom 4. kojeg osporava Žalitelj a koji tačno glasi:

NAČIN, MJESTO I VRIJEME ISPORUKA ROBA

Obzirom da se radi o okvirnom sporazumu Ugovorni organ nema obavezu realizacije istog, niti dje/imično, niti u cje/osti, te ne snosi odgovornost za isto, te će isti realizirati sukcesivno prema potrebama KCUS-a, a do visine ugovorenih sredstava, na način da sklapa pojedinačne ugovore o javnoj nabavci iz Člana 1. ovog Okvirnog sporazuma, te iste rea/izuje putem pojedinačnih narudžbenica. Dobavljač se obavezuje da traženu robu isporuči u centralno skladište Ugovornog organa, u roku od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice i to u cijelosti kakoje navedeno u narudžbenici, a u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom. " jasno je definisano da je predmetni postupak zasnovan na zaključivanju okvirnog sporazuma, što po svojoj pravnoj prirodi podrazumijeva fleksibilnost u realizaciji, odnosno činjenicu da ugovorni organ nije obavezan na realizaciju ugovora ni u cijelosti niti djelimično, već se nabavka vrši sukcesivno, u skladu sa stvarnim potrebama ugovornog organa, putem pojedinačnih narudžbenica. Ovakav pristup je u potpunosti u skladu sa sistemom javnih nabavki i ne predstavlja odstupanje od zakonskih principa. Dalje, suprotno navodima Žalitelja, odredba člana 4. nacrta okvirnog sporazuma jasno i precizno definiše osnovni rok isporuke, i to na način da je propisano da se roba isporučuje u roku od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice. Dakle, osnovni parametri za pripremu ponude, uključujući logističko planiranje i kalkulaciju cijena, unaprijed su poznati svim ponuđačima i jednako primjenjivi na sve.

U dijelu koji se odnosi na hitne isporuke, formulacija „u skladu sa dogovorom" ne predstavlja, kako to Žalitelj pogrešno interpretira, jednostrano pravo ugovornog organa, već upravo suprotno - podrazumijeva sporazumno utvrđivanje roka između ugovornih strana u konkretnim situacijama. Time se ne narušava princip transparentnosti niti jednakog tretmana, jer se nijednom ponuđaču ne nameću unaprijed nepoznate ili jednostrano određene obaveze, već se rokovi za hitne isporuke definišu kroz obostrani dogovor, uzimajući u obzir realne mogućnosti dobavljača.

Posebno je važno istaći da se radi o ugovornom organu iz oblasti zdravstva, gdje priroda djelatnosti nužno zahtijeva određeni stepen fleksibilnosti u pogledu isporuke roba, naročito u situacijama koje se ne mogu unaprijed precizno predvidjeti. U tom smislu, predmetna odredba nije proizvoljna niti

diskriminatorna, već funkcionalna i utemeljena na objektivnim potrebama zdravstvene ustanove, pri čemu se ni u jednom segmentu ne derogiraju prava ponuđača.
Navodi Žalitelja da ponuđači zbog ovakve formulacije ne mogu izvršiti adekvatnu kalkulaciju troškova također su neosnovani, jer je osnovni rok isporuke jasno određen, dok se hitne isporuke, kao izuzetak, realizuju isključivo uz prethodni dogovor sa dobavljačem, što znači da dobavljač zadržava mogućnost prihvatanja realnog i izvodivog roka.
Slijedom navedenog, Ugovorni organ zaključuje da predmetna odredba ne predstavlja povredu principa transparentnosti, jednakog tretmana niti nediskriminacije iz Zakona o javnim nabavkama, te da su Žalbeni navodi u ovom dijelu neosnovani kao takvi se odbacuju.
PETI žalbeni navod Žalitelja
Kao peti navod Žalitelj tvrdi da je:
„U Tenderskoj dokumentaciji članom 4.1.11., navedeno je s/jedeće: Ugovorni organ može diskvalifikovati ponuđača iz ovog postupka javne nabavke ukoliko može dokazati da je ponuđač bio kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u pos/jednje tri godine, a/i samo ukoliko može dokazati na bi/o koji način, posebno značajni ili/i nedostaci koji se ponavljaju u izvršavanju bitnih zahtjeva ugovora/okvirnog sporazuma koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida (npr. dokaz o prijevremenom raskidu ranijeg ugovora/okvirnog sporazuma zbog neispunjavanja obaveze u skladu sa Zakonom o ob/igacionim odnosima), nastanka štete (pravosnažna presuda nadležnog suda za štetu koju je pretrpio ugovorni organ), i/i drugih sličnih pos/jedica koje su rezultat namjere i/i nemara tog privrednog subjekta (dokazi u skladu sa postojećim propisima u Bosni i Hercegovini).
Međutim, radi se o tekstu starog ZIN kojije mijenjan Izmjenama Zakona ojavnim nabavkama objavljenih u Službeni glasnik broj 59/22 od 02.09.2022. godine. Ova odredba Tenderske dokumentacije nije u skladu sa aktuelnim Zakonom o javnim nabavkama, danom 45. stav 5. Zakona ojavnim nabavkama je propisano:
„Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bi/o kojoj od s/jedećih situacija:
4) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ ponuđačem kojem je ci/j narušavanje tržišne konkurencije;
b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima daje ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet;
c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provođenja prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim organom čija je pos/jedica bi/a prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija;
d) ako je kandidat/ponuđač/ažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/i/i kriterija za dodje/u ugovora, ako je prikrio takve informacije i/i nije u stanju priložiti popratne dokumente;
e) ako se sukob interesa u smislu člana 52. ovog zakona ne može ukloniti drugim, manje drastičnim mjerama.
Ugovorni organ dužan je prpremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ZIN i podzakonskim aktima, te datipotpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodje/e ugovora, a koji su ponuđačima dovoljni za pripremu ponuda u skladu sa ZIN. Tenderska dokumentacija mora da dajejasne iprecizne informacije, te se istom ništa ne može podrazumijevati. Odredbom dana 45. stav 5 jasno su propisane situacije kada ugovorni organ može isključiti ponuđača na period od 12 mjeseci.

Naime, odredba ZIN je jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuđača, stoga Ugovorni organ iste ne može mijenjati i/i prilagođavati u predmetnom postupku javne nabavke ili ih nedovoljno jasno definisati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu ponuđača. Tako npr. ugovorni organ navodi da će „diskvalifikovati ponuđača" ukoliko dokaže daje ponuđač kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u pos/jednje tri godine, a što nije propisano izmjenama ZIN. Zakon predviđa jedino: „isključenje na 12 mjeseci... '

Dakle, nisu sinonimi„diskvalifikacija"i „isključenje "iz daljeg postupka, kao ni„ozbiljan prekršaj" i„teškipropust" niti su predviđeni rokovi slični i približni (tri godine + 12 mjeseci).

Na ovaj načinje povrijeđenje sam Član 45. stav 5. DN, a/ije značajno i nepotrebno ograničena konkurencija te je povrijeđen i dan 44. ZIN u stavovima 2, 3 i 4. Povrijedenje i dan 53. ZINjerje propisano da se Tenderska dokumentacija priprema u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima. Propisivanjem roka od 3 godine umjesto zakonom dopuštenih 12 mjeseci, Ugovorni organ je faktički kreirao stroži uslov od onog koji ZIN dopušta. Ponuđač koji je bio predmet teških profesionalnih propusta u periodu od, recimo. 18 i/i 24 mjeseca prije pokretanja postupka — ne bi mogao biti isključen po danu 45. stav 5. ZINjerje zakonski rok od 12 mjeseci već istekao. Međutim, po spornoj odredbi Tenderske dokumentacije, taj isti ponuđač bio bi obuhvaćen trogodišnjim periodom i faktički isključen iz tržišnog nadmetanja, iako za to nema zakonskog osnova. To je mjerljivo i dokazivo ograničenje konkurencije koje direktno povređuje član 44. stav 3. ZJN

Dodatno, dan 44. stav 2. ZIN propisuje da Ugovorni organ definiše uslove za kvalifikaciju tako da utvrdi minimum zahtjeva. Proširenjem roka isključenja izvan zakonskog okvira, Ugovorni organ nije ostao u granicama minimuma — on je postavio uslov koji zakonu nije poznat i koji nema normativnog utemeljenja, čime je prekoračio ovlašćenja koja mu ZIN daje pri definisanju kvalifikacionih uslova.

Konačno, Tenderska dokumentacija nije bazirana na važećem Zakonu o javnim nabavkama, već je (sporna) odredba napisana u skladu sa starim, izmijenjenim propisom.

Podsjećamo da je upotrebljeni dan 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama mijenjan izmjenama Zakona koje su objavljene u Službenom glasniku BiH broj 59/22 od 02.09.2022. godine."

Ugovorni organ cijeni da je i ovaj žalbeni navod u cijelosti neosnovan, te kao takav ne može dovesti u pitanje zakonitost predmetne tenderske dokumentacije niti predmetnog postupka javne nabavke. Prije svega, tačno je da je odredba člana 45. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14 i 59/22) izmijenjena, te da ista sada precizira mogućnost isključenja ponuđača na period od 12 mjeseci u propisanim situacijama. Međutim, suprotno tvrdnjama Žalitelja, predmetna odredba tenderske dokumentacije ne izlazi izvan okvira zakona niti uvodi nezakonit ili diskriminatoran uslov.

Naime, formulacija iz tačke 4.1.11. tenderske dokumentacije kojom je predvidena mogućnost „diskvalifikacije" ponuđača u slučaju dokazanog ozbiljnog profesionalnog prekršaja u posljednje tri godine, suštinski predstavlja opis činjeničnih okolnosti koje ugovorni organ može uzeti u obzir prilikom ocjene pouzdanosti i integriteta ponuđača, a koje su u potpunosti kompatibilne sa institutom „teškog profesionalnog propusta" iz člana 45. stav (5) Zakona.

Dakle, radi se o terminološkom, a ne suštinskom odstupanju, jer pojmovi „diskvalifikacija" i „isključenje", kao i „ozbiljan profesionalni prekršaj" i „teški profesionalni propust", u konkretnom kontekstu imaju isto pravno značenje — procjenu pouzdanosti ponuđača na osnovu njegovog

prethodnog ponašanja u izvršenju ugovornih obaveza. Ugovorni organ ni u jednom trenutku ne proširuje zakonske osnove za isključenje, niti uvodi nove, zakonom nepoznate razloge.
Također, navođenje perioda od tri godine ne znači automatsko isključenje ponuđača iz postupka, već predstavlja vremenski okvir unutar kojeg ugovorni organ može cijeniti relevantne činjenice i dokaze o eventualnim profesionalnim propustima, dok se sama mjera isključenja, ukoliko se utvrde zakonom propisani uslovi, primjenjuje isključivo u skladu sa članom 45. stav (5) Zakona, odnosno u zakonom propisanom trajanju. Prema tome, ne radi se o produženju zakonskog roka isključenja, kako to Žalitelj pogrešno navodi, već o periodu relevantnom za utvrđivanje činjenica.
Slijedom navedenog, ne stoji tvrdnja da je na ovaj način ograničena konkurencija ili da su prekršene odredbe člana 44. Zakona, budući da svi ponuđači imaju jednak tretman i podliježu istim kriterijima ocjene, koji su unaprijed transparentno definisani. Naprotiv, predmetna odredba doprinosi zaštiti javnog interesa i osigurava da ugovorni organ zaključi ugovor sa pouzdanim privrednim subjektima, što je legitimno i u skladu sa zakonom.
Dodatno, Ugovorni organ ističe da bi eventualne nejasnoće ili dileme u vezi sa sadržajem tenderske dokumentacije mogle biti otklonjene putem instituta pojašnjenja tenderske dokumentacije, u skladu sa Zakonom, što Žalitelj nije iskoristio, iako je tendersku dokumentaciju preuzeo odmah po njenoj objavi. Umjesto toga, Žalitelj je propustio da blagovremeno postavi pitanje putem Portala javnih nabavki, a potom je neposredno pred istek roka za žalbu, uz angažovanje punomoćnika, izjavio žalbu, što ukazuje da mu nije bio cilj razjašnjenje eventualnih spornih odredbi, već opstruiranje postupka.
Uzimajući u obzir i ostale žalbene navode, ovakvo postupanje Zalitelja upućuje na zaključak da se radi o tendencioznom korištenju pravnih sredstava, a ne o stuarnoj zaštiti zakonitosti postupka, što dodatno potvrđuje neosnovanost predmetnog žalbenog navoda.
Konačno, Ugovorni organ napominje da je, ukoliko se ukaže potreba za dodatnim usklađivanjem terminologije sa važećim izmjenama Zakona, spreman izvršiti odgovarajuće korekcije, što ni na koji način ne utiče na zakonitost već provedenog postupka niti na položaj ponuđača u istom.
Slijedom svega navedenog, žalbeni navod se odbacuje kao neosnovan.
ŠESTI žalbeni navod Žalitelja
Kao šesti navod Žalitelj tvrdi da je:
„ *Tačkom 2.5. Tenderske dokumentacijeje propisano: Ponuda, svi dokumenti i pisana korespondencija u vezi sa ponudom između ponuđača i ugovornog organa mora biti najednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini i napisana na latiničnom ili ćiriličnom pismu Ni na nekom drugom jeziku koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini, a/i pod uslovom da je obavezno u ponudi dostavljen i zvanični prevod (ovjeren od strane ov/aštenog sudskog tumača za jezik sa kojeg je izvršen prevod). na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini. Izuzetno, štampana literatura, brošure, nacrti, kata/oška dokumentacija proizvođača materija/a i opreme i protokoli o tipskim ispitivanjima materija/a i opreme, koje ponuđač dostavlja mogu biti napisani na engleskom jeziku i u tom slučaju ponuđač nema obavezu prevoda na neki od službenih jezika u BiH, dok u s/učajevinla kada navedeno dostavi na nekom drugom jeziku koji se koristi u međunarodnoj trgovini (npr. njemački, francuski,...) ponuđačje u obavezi za isto dostaviti cje/okupan prevod na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, izvršen od strane ov/aštenog prevodioca.*
Navedena odredba je nezakonita iz dva odvojena i kumulativna razloga koji svaki za sebe, a tim više u svojoj ukupnosti, predstavljaju direktnu povredu dana 53. stav 1. ZIN i Opštih principa iz člana 3. ZJN.

Prvo, sintagma na nekom drugom jeziku koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini" je nedovoljnojasna iprecizna te ostavlja neograničen prostor subjektivnom tumačenju — i od strane ponuđača pri pripremi ponude, i od strane Ugovornog organa pri njenoj ocjeni. Nije jasno na koje jezike se ova odredba odnosi. U međunarodnoj trgovini i tehničkoj dokumentaciji zastupljeni su kineski, arapski, španski, turski i brojni drugijezici, a Tenderska dokumentacija ne nudi nikakav kriterij po kojem bi se mog/o utvrditi koji od njih ispunjavaju taj uslov, a koji ne. Pos/jedicaje objektivna neizvjesnost u kojoj ponuđačpri pripremi ponude ne može sa sigurnošću znati da li će dokumentacija koju prilaže biti prihvaćena i/i odbijena, štoje u direktnoj suprotnosti sa zahtjevom člana 53. stav 1. ZIN da Tenderska dokumentacija mora sadržavati potpune informacije dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Pored toga, odredba člana 12. stav 3. ZIN propisuje da se ponuda dostavlja na jednom odjezika kojije u službenoj upotrebi u BiH, a da se štampana literatura, brošure i katalozi prilažu bez prevoda, izuzev ako ugovorni organ zahtijeva prevod i tih dije/ova — Što znači daje sporni zahtjev ugovornog organa u pogledu neodređenog kruga stranihjezika u direktnoj suprotnosti i sa ovom odredbom ZJN.

Drugo, odredba uvodineopravdanu izakonskineuteme/jenu distinkciju između engleskog jezika isvih ostalihjezika „međunarodne trgovine". Tehnička i kata/oška dokumentacija na engleskom jeziku prihvata se bez ikakvog prevoda, dok se za identičnu dokumentaciju na njemačkom, francuskom i/i Španskom —jezicima koji su ravnopravno zastupljeni u međunarodnoj tehničkoj dokumentaciji i međunarodnoj trgovini — zahtijeva cje/okupan ovjeren prevod. Za ovakvu distinkciju ne postoji nikakvo utemeljenje u ZJN niti u podzakonskim aktima. Ponuđači čija je tehnička dokumentacija sačinjena na jezicima koji nisu engleski stavljeni su u objektivno nepovoljniji položaj u pogledu administrativnog i finansijskog opterećenja pri pripremi ponude, bez ikakvog zakonskog osnova za takav različit tretman, što je direktna povreda principa jednakog tretmana i nediskriminacije iz čl. 3. ZJN

Pored navedenog, u mjeri u kojoj tačka 2.5. Tenderske dokumentacije zahtijeva ovjeren prevod tehničke i kata/oške dokumentacije, ukazuje se i na povredu d. 44. st. 2. i 4. ZIN. Tehnička i kata/oška dokumentacija koju ponuđači dostavljaju uz ponudu sastoji se pretežno od numeričkih parametara, tabela, grafikona i tehničkih oznaka koje su razumljive svakom stručnom licu bez obzira na jezik na kojem su sačinjene — zbog čega zahtjev za ovjerenim prevodom takve dokumentacije ne predstavlja minimum onoga štoje neophodno za ocjenu tehničke iprofesionalne sposobnostiponuđača, a ugovorni organ nije ničim dokazao opravdanost takvog zahtjeva u kontekstu predmeta konkretne nabavke".

Ugovorni organ cijeni da je i ovaj Žalbeni navod u cijelosti neosnovan i zasnovan na pogrešnom tumačenju relevantnih odredbi Zakona o javnim nabavkama.

Prije svega, odredba tačke 2.5. tenderske dokumentacije u potpunosti je usklađena sa članom 12. Zakona o javnim nabavkama, kojim je propisano da se ponuda dostavlja na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, uz mogućnost dostavljanja određenih dijelova dokumentacije na stranom jeziku, uz ili bez prevoda, u zavisnosti od zahtjeva ugovornog organa. Zakon izričito ostavlja ugovornom organu diskreciono pravo da zahtijeva prevod dokumentacije kada to smatra potrebnim za pravilnu i potpunu ocjenu ponude.

U tom smislu, ugovorni organ je jasno i precizno definisao pravila: osnovno pravilo je da dokumenti moraju biti na jednom od službenih jezika u BiH, dok je izuzetak dopušten za određene vrste tehničke i kataloške dokumentacije, uz jasno propisane uslove. Dakle, ne radi se o nejasnoj ili proizvoljnoj odredbi, već o standardnoj praksi u postupcima javnih nabavki.

Navodi Žalitelja da je sintagma „jezik koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini" nejasna, ne mogu se prihvatiti, jer je riječ o opštepoznatom i u praksi ustaljenom pojmu, koji obuhvata jezike koji se standardno koriste u međunarodnoj poslovnoj i tehničkoj komunikaciji. Pored toga, tenderska dokumentacija dodatno razrađuje ovo pitanje kroz konkretne primjere (engleski, njemački, francuski), čime se ponuđačima daje dovoljno jasna smjernica za postupanje. Činjenica da nije iscrpno nabrojan svaki mogući jezik ne čini odredbu nezakonitom niti nejasnom.
Dalje, neosnovani su i navodi o navodnoj diskriminaciji u odnosu na engleski jezik. Ugovorni organ je, vodeći računa o efikasnosti postupka i opšteprihvaćenoj poslovnoj praksi, predvidio izuzetak za dokumentaciju na engleskom jeziku kao jeziku koji je dominantno zastupljen u međunarodnoj tehničkoj i trgovačkoj komunikaciji. Ovakvo rješenje ima objektivno i razumno opravdanje i ne dovodi ponuđače u neravnopravan položaj, budući da je pravilo o obaveznom prevodu jednako primjenjivo na sve ostale jezike, bez diskriminacije po bilo kojem osnovu.
Suprotno tvrdnjama Žalitelja, zahtjev za dostavljanjem zvaničnog prevoda nije niti pretjeran niti neopravdan, već predstavlja nužan uslov za osiguranje pravne sigurnosti i pravilne evaluacije ponuda. Zvaničan prevod nije puki formalizam, već garantuje autentičnost i tačnost sadržaja dokumenta, te mu daje punu dokaznu snagu u postupku. U suprotnom, ugovorni organ bi bio doveden u situaciju da samostalno tumači dokumente na stranom jeziku, što je nedopustivo i suprotno principima pravne sigurnosti i jednakog tretmana.
Posebno se ističe da razumljivost tehničkih oznaka, tabela ili grafičkih prikaza ne može zamijeniti obavezu dostavljanja zvaničnog prevoda, jer bez istog nije moguće pouzdano utvrditi sve relevantne elemente dokumenta, uključujući pravni opseg, uslove, rokove i druga bitna obilježja. Prihvatanje suprotnog stava značilo bi arbitrarnu i neujednačenu primjenu pravila, što Zakon o javnim nabavkama izričito zabranjuje.
Također, zahtjev za prevodom ni na koji način ne predstavlja ograničenje konkurencije u smislu člana 44. Zakona, već predstavlja legitiman i proporcionalan uslov koji se jednako odnosi na sve ponuđače i koji je u funkciji pravilnog provođenja postupka.
Slijedom svega navedenog, jasno je da je predmetna odredba tenderske dokumentacije zakonita, precizna i u skladu sa principima transparentnosti, jednakog tretmana i nediskriminacije, te se žalbeni navod u ovom dijelu odbacuje kao neosnovan.
SEDMI žalbeni navod Žalitelja
Kao sedmi navod Žalitelj tvrdi da je:
„ Tačkom 4.3. stav c) Tenderske dokumentacijeje propisano:
c) Cijene moraju biti izražene u KM, za svaku ponuđenu stavku mora se navesti cijena, u iznosu većem od 0,01 KM. Navedena odredba je nezakonita jer Ugovorni organ uvodi minimalni cjenovni prag koji ZIN ne poznaje i koji nije propisan nijednom odredbom zakona niti podzakonskog akta koji uređuje predmetnu oblast. Pos/jedicom ovakvog tumačenja, Ugovorni organ neće prihvatitiponudu u kojojje pojedina stavka iskazana u iznosu od 0,01 KM — dakle stvarni cjenovniprag koji Ugovorni organ primjenjuje nije 0,01 KM, nego 0,02 KM i više, jer tek taj iznos zadovoljava uslov u iznosu većem od 0,01 KM. Dakle, prva prihvatljiva cijena koju Ugovorni organ želi da plati je 0,02 KM. Time Ugovorni organ samoinicijativno kreira zakonski nepoznatu kategoriju „nedopuštene cijene" iproširuje zabranu izvan okvira koji mu zakon dozvo/java.
Zakon o javnim nabavkama u danu 2. stav 1. tačka a) definiše ugovor o javnoj nabavci kao ugovor s finansijskim interesom koji se zaključuje u pisanoj formi između jednog i/i više dobav/jača i jednog Ni više ugovornih organa". Zakonodavac je dakle kao konstitutivni element ugovora ojavnoj nabavcipostavio finansijski interes - a praga.

Iznos od 0,01 KM jeste finansijski interes u smislu člana 2. stav 1. tačka a) ZIN — to je pozitivna novčana vrijednost koja ima sve elemente koje zakon propisuje. Propisivanjem da cijena mora biti veća od 0,01 KM", ugovorni organje de facto isključio 0,01 KM iz kruga prihvatljivih cijena, čime je osporio finansijski interes koji ZJN izričito prepoznaje i štiti. Na taj način Ugovorni organ nije primijenio ZJN- on ga je izmijenio u dijelu koji se tiče definicije finansijskog interesa, a to mu zakon ne dozvoljava.

Pored toga, ovakvo ograničenje direktno narušava stvarno konkurentsku osnovu postupka javne nabavke u smislu d. 53. st. 1. ZJN. Ponuđač koji određenu stavku, u okviru ukupne ka/ku/acije ponude, može i že/i ponuditi po cijeni od 0,01 KM — iz razloga koji su isključivo njegova poslovna odluka i koji ne čine ponudu neprihvatljivom po ijednoj odredbi ZIN — biva spriječen da to učini odredbom koja nema zakonskog utemeljenja. Time se narušava sloboda formiranja cijena i kojajejedan od stubova sistema javnih nabavki. Čan 3. ZINproklamuje princip osiguranja aktivne ipravične konkurencije, a svako ograničenje slobode formiranja cijena koje nije propisano zakonom direktno taj princip krši.

Imajući u vidu sve navedeno, odredba tačke 4.3. stav c) Tenderske dokumentacije je nezakonita jer uvodi minimalni cjenovni prag koji ZJN ne poznaje, kojije u suprotnosti sa definicijom finansijskog interesa iz čl. 2. st. 1. tač. a) ZJN, te koji krši d. 53. st. 1. i čl. 3. ZIN. Žalbeni navod valja usvojiti kao osnovan i naložiti ugovornom organu da spornu odredbu izmijeni na način da se kao jedina zabrana propiše nulta cijena u iznosu od 0,00 KM, bez uvođenja bilo kakvog dodatnog minimalnog praga koji zakon ne poznaje, a u suprotnom su ispunjeni uslovi za primjenu čl. 103. ZJN i poništenje predmetnog postupka javne nabavke u cijelosti".

Ugovorni organ cijeni da je i ovaj Žalbeni navod u cijelosti neosnovan, te zasnovan na pogrešnom i pretjerano formalističkom tumačenju predmetne odredbe tenderske dokumentacije.

Naime, svrha odredbe tačke 4.3. stav c) tenderske dokumentacije nije, kako to Zalitelj pogrešno navodi, uvođenje „minimalnog cjenovnog praga" koji bi bio suprotan Zakonu o javnim nabavkama, već isključivo tehničko i računovodstveno preciziranje da svaka ponuđena stavka mora imati realno iskazanu, pozitivnu novčanu vrijednost izraženu u konvertibilnim markama, odnosno najmanje u iznosu koji odgovara najmanjoj novčanoj jedinici (0,01 KM).

Dakle, intencija ugovornog organa bila je da spriječi iskazivanje nultih ili simboličnih cijena (0,00 KM), koje bi bile suprotne samoj prirodi ugovora o javnoj nabavci kao ugovora sa finansijskim interesom u smislu člana 2. stav 1. tačka a) Zakona o javnim nabavkama. U tom kontekstu, jasno je da ugovorni organ nije imao namjeru isključiti cijenu od 0.01 KM kao neprihvatljivu, već upravo suprotno — da potvrdi da je to minimalna dopuštena i logična vrijednost.

Navodi Žalitelja kojima se tvrdi da je „stvarna minimalna cijena 0,02 KM" predstavljaju proizvoljno i pogrešno tumačenje predmetne odredbe, jer se ista mora posmatrati u kontekstu valute i njene najmanje obračunske jedinice. Ugovorni organ nije propisao dodatni prag iznad zakonom dopuštenog, niti je ograničio slobodu formiranja cijena, već je samo isključio mogućnost iskazivanja cijena koje ne odražavaju stvarni finansijski interes (npr. 0,00 KM).

Dodatno, prihvatanje tumačenja koje nudi Žalitelj dovelo bi do apsurdnih i pravno neodrživih situacija u kojima bi ponuđači mogli nuditi robu ili usluge po cijeni od 0,00 KM ili simboličnim vrijednostima bez realnog ekonomskog sadržaja, čime bi se obesmislio institut javne nabavke, narušila tržišna konkurencija i dovela u pitanje mogućnost pravilnog evidentiranja i izvršenja ugovora od strane ugovornog organa, uključujući i finansijsko-knjigovodstveni tretman takvih nabavki.

Također, važno je naglasiti da predmetna odredba ni na koji način ne ograničava konkurenciju u smislu člana 3. i člana 53. Zakona, jer se jednako odnosi na sve ponuđače i ne favorizuje niti jednog učesnika u postupku. Sloboda formiranja cijena ostaje u potpunosti očuvana, uz jedini uslov da cijena bude realna i pozitivna. Što je u skladu sa osnovnim principima obligacionog i finansijskog poslovanja.

Slijedom navedenog, jasno je da predmetna odredba ne predstavlja nezakonito ograničenje niti izmjenu zakonskih definicija, već legitimno i razumno tehničko pravilo koje osigurava pravilno provođenje postupka i izvršenje ugovora.

Dodatno, Ugovorni organ ponovno ističe kao i u jednom od prethodnih odgovora na žalbeni navod da bi eventualne nejasnoće ili dileme u vezi sa sadržajem tenderske dokumentacije mogle biti otklonjene putem instituta pojašnjenja tenderske dokumentacije, u skladu sa Zakonom, što Žalitelj nije iskoristio, iako je tendersku dokumentaciju preuzeo odmah po njenoj objavi. Umjesto toga, Žalitelj je propustio da blagovremeno postavi pitanje putem Portala javnih nabavki, a potom je neposredno pred istek roka za žalbu, uz angažovanje punomoćnika, izjavio žalbu, što ukazuje da mu nije bio cilj razjašnjenje eventualnih spornih odredbi, već opstruiranje postupka.

Uzimajući u obzir i ostale žalbene navode, ovakvo postupanje Žalitelja upućuje na zaključak da se radi o tendencioznom korištenju pravnih sredstava, a ne o stvarnoj zaštiti zakonitosti postupka, što dodatno potvrđuje neosnovanost predmetnog žalbenog navoda. Konačno, ukoliko se eventualno ukaže potreba za dodatnim preciziranjem formulacije radi izbjegavanja pogrešnih tumačenja, ugovorni organ zadržava pravo da izvrši odgovarajuću korekciju, što ni u kom slučaju ne utiče na zakonitost predmetne odredbe niti na ravnopravan položaj ponuđača.

Iz navedenih razloga, žalbeni navod se odbacuje kao neosnovan.

U prilog navedenom, ugovorni organ ukazuje i na ustaljenu praksu Ureda za razmatranje žalbi (npr. predmeti: JN2-03-07-1-1689-8/21, JN2-03-07-1-2476-6/22, JN2-03-07-1-3125-7/23, JN2-03-07-1-1220-5/20, JN2-03-07-1-1984-6/21, JN2-03-07-1-27509/22, JN2-03-07-1-3411-8/23, JN2-03-07-1-1543-6/21, JN2-03-07-1-2890-7/22, JN2-03-07-1-2011-6/21, JN2-03-07-1-33027/23), iz koje proizilazi da:

> aktivna legitimacija mora biti zasnovana na dokazivom pravnom interesu, a ne pretpostavci,

> žalba ne može služiti kao zamjena za propušteno traženje pojašnjenja tenderske dokumentacije, od ponuđača se očekuje aktivno i savjesno učešće u postupku,

> pravo na žalbu ne smije biti korišteno suprotno njegovoj svrsi niti kao sredstvo odugovlačenja postupka,

> formalni i tehnički zahtjevi koji ne utiču na konkurenciju i jednak tretman ponuđača ne predstavljaju povredu Zakona,

> tenderska dokumentacija se mora cijeniti kao cjelina, a pojedinačne formalne ili terminološke razlike koje ne proizvode pravne posljedice ne mogu biti osnov za poništenje postupka.

Istovremeno, ugovorni organ naglašava da se praksa i donesene odluke Ureda ne mogu tumačiti selektivno i izvan konteksta konkretnog slučaja, kako to čini Žalitelj, već se svaka odluka mora cijeniti u odnosu na specifične činjenice i okolnosti predmetnog postupka.

Ugovorni organ je u skladu sa zakonskim odredbama razmotrio žalbu, a imajući u vidu žalbene navode Žalitelja Nexen d.o.o. Banja Luka, koga zastupa Boris Mandić, advokat iz Istočnog Sarajeva, nakon ponovnog razmatranja i uvida u tendersku dokumentaciju stava da je Ugovorni organ prema svim ponuđačima/učesnicima u ovom postupku, postupio transparentno, jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, te da nije imao teritorijalnih ili bilo kojih drugih osnova i namjera za

ograničavanje, diskriminaciju ili davanje povlastica bilo kojem ponuđaču u ovom postupku nabavke.
Članom 102. Zakona o javnim nabavkama propisano je da su stranke u postupku dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, što Žalitelj nije dokazao niti jednom radnjom u postupku, stoga ugovorni organ smatra da ne postoji osnov za naknadu troškova zastupanja po advokatu obzirom da je žalba odbijena kao neosnovana u cjelosti,.
Na osnovu svega navedenog Ugovorni organ Žalbu žalitelja Nexen d.o.o. Banja Luka, broj NXN-770/26/Ž od 10.04.2026.godine (KCUS broj 58-11-3-12874 od 13.04.2026.godine), odbija kao neosnovanu i postupajući u skladu sa članom 100. stav 5. Zakona o javnim nabavkama (Sl. glasnik BiH br.39/14, 59/22 i 50/24) istu proslijeduje Uredu za razmatranje žalbi BiH.

U skladu s člankom 94. stavak (3) ZJN žalitelj je aktom ovog tijela, broj JN2-03-07-1-655-3/26 od 24.04.2026. godine obaviješten o izjašnjenju Ugovornog tijela, te mu je omogućeno da se očituje o istom.
Dana 05.05.2026.godine ovo tijelo je zaprimilo odgovor žalitelja na Izjašanjenje ugovornog tijela broj: NXN-770/26/0 od 30.04.2026.godine u kojem žalitelj između ostalog ostaje kod žalbenih navoda sa prijedlogom da se ista usvoji i izvrši povrat naknade i administrativne takse.

Pored navedenog ovo tijelo je prije razmatranja žalbe utvrđivao ispunjenost uvjeta u smislu odredbe članka 105. i članka 108. Zakona o javnim nabavama, te utvrdilo da su ispunjeni uvjeti za postupanje po istoj na način kako definiraju odredbe navedenih članaka Zakona.

Sukladno članku 109. Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo je utvrdilo da je žalba dopuštena, pravovremena i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično utemeljena.
Postupajući po žalbi u žalbenom postupku pred ovim tijelom, izvedeni su dokazi temeljem pregleda dostavljenog materijala, odnosno predmetne tenderske dokumentacije, te je izvršena analiza svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene navode i propisani zakonski postupak.

Žalitelj u prvom žalbenom navodu ističe da je točkom 6.7. tenderske dokumentacije nezakonito propisao uvjet za izjavljivanje žalbe koji nemaju uporište u ZJN. Posebno je sporan zahtjev da žalitelj uz žalbu mora dostaviti izvod iz sudskog registra radi dokazivanja aktivne legitimacije. Naime, prema članku 97. ZJN, aktivna legitimacija se temelji isključivo na postojanju interesa za dodjelu ugovora i vjerojatnoći nastanka štete, te se ne veže za dostavljanje registracijskih ili drugih formalnih dokaza. Tenderska dokumentacija ne može uređivati procesne pretpostavke žalbenog postupka niti uvoditi dodatne obaveze koje zakon ne poznaje. Ovakvim postupanjem ugovorno tijelo je prekoračilo svoja ovlaštenja i neopravdano ograničio pravo ponuđača na pravnu zaštitu. Praksa Ureda za razmatranje žalbi jasno potvrđuje da dostavljanje izvoda iz sudskog registra nije obavezna procesna pretpostavka za izjavljivanje žalbe, već eventualna radnja koju ugovorno tijelo može tražiti samo u konkretnom slučaju, ukoliko postoji sumnja u aktivnu legitimaciju. Slijedom navedenog, predmetna odredba tenderske dokumentacije je nezakonita jer uvodi dodatni, zakonom

nepropisan uvjeta za pristup pravnoj zaštiti, te se predlaže da se žalbeni navod usvoji i naloži njeno usklađivanje sa ZJN.

Ugovorno tijelo u izjašnjenju navodi i smatra da odredba točke 6.7. tenderske dokumentacije nema karakter uvođenja nove procesne pretpostavke za izjavljivanje žalbe, već predstavlja informativno-instruktivnu odredbu čiji je cilj osiguranje urednosti i efikasnosti žalbenog postupka. Naime, obaveza dostavljanja izvoda iz sudskog registra nije postavljena kao uvjet za dopuštenost žalbe u smislu članka 97. ZJN, već kao dokazno sredstvo koje može doprinijeti utvrđivanju statusa privrednog subjekta i postojanja pravnog interesa. U skladu sa člankom 97. ZJN, aktivna legitimacija podrazumijeva interes za dodjelu ugovora i mogućnost nastanka štete, pri čemu ugovorno tijelo smatra da se postojanje takvog interesa ne može uvijek pouzdano utvrditi bez uvida u osnovne podatke o pravnom subjektu. Izvod iz sudskog registra u tom smislu predstavlja minimalan i razuman dokaz identiteta i pravnog statusa žalitelja. Također, praksa tijela pravne zaštite potvrđuje da ugovorno tijelo ima pravo, u slučaju sumnje, zahtijevati dodatne dokaze radi utvrđivanja aktivne legitimacije, zbog čega osporena odredba ne izlazi izvan okvira zakona, niti ograničava pravo na žalbu. Činjenica da žalitelj nije koristio mogućnost traženja pojašnjenja tenderske dokumentacije prije isteka roka, niti je uz žalbu dostavio osnovne dokaze na koje se ista odnosi, ukazuje na nedostatak savjesnog korištenja pravne zaštite i dovodi u pitanje postojanje stvarnog interesa u smislu članka 97. ZJN. Slijedom navedenog, osporena odredba ne predstavlja povredu ZJN, već doprinosi pravnoj sigurnosti i efikasnosti postupka, te se predlaže odbijanje žalbenog navoda.

U točki 6.7.. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

6.7. Pouka o pravnom lijeku

Žalba na tendersku dokumentaciju se izjavljuje Uredu za razmatranje žalbi, putem ugovornog organa, u roku deset (10) dana od dana objave tenderske dokumentacije na portalu e-nabavke.

Za utvrđivanje aktivne legitimacije ponuđač je dužan uz žalbu dostaviti Izvod iz sudskog registra dokaz da ponuđač ima pravo na obavljanje profesionalne djelatnosti i/ili da je registrovan u relevantnim profesionalnim ili trgovačkim registrima. Žalitelj je obavezan dostaviti validan dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka, a prema izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama. („Službeni glasnik BIH", br. 50/24).

Traženi dokumenti uz žalbu se dostavljaju u originalu ili ovjerenoj kopiji (ovjerena kopija originalnog dokumenta podrazumijeva kopiju originalnog dokumenta ovjerenu kod nadležnog organa tj. organa uprave ili notara). Nije dozvoljeno ulaganje žalbi elektronskim putem.

U točki 4.2.Tenderske dokumentacije je propisano sljedeće:

4.2. Sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti

4.2.1. Što se tiče sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, u skladu sa članom 46. ZJN, ponuđači moraju biti registrovani za obavljanje djelatnosti koja je predmet javne nabavke.

4.2.2. U slučaju da se u ponudi ne dostave navedeni dokumenti u vezi sposobnosti obavljanja profesionalne djelatnosti ponuđača (član 46. ZJN) ili se ne dostave na način kako je naprijed traženo, ponuđač će biti isključen iz daljeg učešća zbog neispunjavanja navedenog uslova za kvalifikaciju.

4.2.3. Ukoliko ponudu dostavlja grupa ponuđača, svi članovi grupe zajedno moraju biti registrovani za obavljanje djelatnosti koja je predmet nabavke. Svaki član grupe je dužan dostaviti

dokaz o registraciji.

U članku 46. ZJN je propisano;

(1) Ugovorno tijelo u tenderskoj dokumentaciji može od kandidata / ponuđača zahtijevati da dokažu svoju registraciju u odgovarajućim profesionalnim ili drugim registrima zemlje u kojoj su registrovani ili da obezbijede posebnu izjavu ili potvrdu nadležnog organa kojom se dokazuje njihovo pravo da obavljaju profesionalnu djelatnost, koja je u vezi sa predmetom nabavke.
(2) Dokumenti iz stavka (1) ovog članka priznaju se na teritoriji Bosne i Hercegovine, bez obzira na kojem nivou vlasti su izdati.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano;

(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

U članku 97. ZJN je propisano;

Žalbu može podnijeti svaki privredni subjekat koji ima ili je imao interes za dodjelu ugovora o javnoj nabavci i koji učini vjerovatnim da je bila ili mu je mogla da bude u konkretnom postupku javne nabave prouzrokovana šteta zbog nezakonitog postupanja ugovornog tijela, a koje se u žalbi navodi kao povreda ovog zakona i podzakonskih akata od strane ugovornog tijela u postupku javne nabave.

Nakon razmatranja navoda žalitelja, izjašnjenja ugovornog tijela, kao i relevantnih odredbi tenderske dokumentacije i Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo cijeni ovaj žalbeni navod **utemeljenim.** Nesporno je da je točkom 6.7. tenderske dokumentacije, u okviru pouke o pravnom lijeku, propisano da je žalitelj „dužan" uz žalbu dostaviti izvod iz sudskog registra kao dokaz aktivne legitimacije, kao i da se traženi dokumenti dostavljaju u originalu ili ovjerenoj kopiji. Istovremeno, članak 97. ZJN jasno propisuje da aktivna legitimacija za izjavljivanje žalbe postoji ukoliko privredni subjekt ima ili je imao interes za dodjelu ugovora i učini vjerojatnim nastanak štete uslijed navodne povrede zakona, pri čemu Zakon ne propisuje obavezu dostavljanja izvoda iz sudskog registra kao formalne procesne pretpostavke za dopuštenost žalbe. Ovo tijelo posebno cijeni da je člankom 46. ZJN, kao i točkom 4.2. tenderske dokumentacije, već regulirano pitanje sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, odnosno dokazivanja registracije ponuđača za predmetnu djelatnost u fazi kvalifikacije ponude. Stoga nije sporno da ugovorno tijelo u okviru postupka javne nabave ima pravo zahtijevati dokaz o registraciji ponuđača radi utvrđivanja profesionalne sposobnosti. Međutim, predmetna odredba iz točke 6.7. tenderske dokumentacije nije sadržana u dijelu koji se odnosi na kvalifikacijske uvjete ponuđača, već u okviru pouke o pravnom lijeku, koja po svojoj prirodi ima informativni i instrukcijski karakter. U tom smislu, ovo tijelo smatra da ugovorno tijelo nije ovlašteno kroz „pouku o pravnom lijeku" propisivati obavezne formalne zahtjeve za izjavljivanje žalbe koji nisu izričito predviđeni ZJN. Iako izvod iz sudskog registra može predstavljati relevantan dokaz za utvrđivanje statusa privrednog subjekta i eventualno biti korišten u postupku ocjene aktivne legitimacije, njegovo propisivanje kao

obaveznog dokumenta koji se „mora" dostaviti uz žalbu, pod prijetnjom procesnih posljedica, prelazi okvire članka 97. ZJN i može dovesti do pogrešnog zaključka da se radi o zakonskoj pretpostavci dopuštenosti žalbe. Ovo tijelo pri tome ne prihvata navode žalitelja u dijelu u kojem tvrdi da ugovorno tijelo ni u kojem slučaju ne može tražiti ili uzeti u obzir dokumentaciju relevantnu za ocjenu aktivne legitimacije. Naime, u konkretnim okolnostima postupka pravne zaštite moguće je cijeniti i druge dokaze koji potvrđuju status i interes žalitelja. Međutim, takva mogućnost ne znači da ugovorno tijelo može tenderskom dokumentacijom unaprijed propisati dodatne formalne uvjete za izjavljivanje žalbe mimo zakonskog okvira. Slijedom navedenog, ovo tijelo zaključuje da je osporena formulacija iz točke 6.7. tenderske dokumentacije postavljena na način koji nije usklađen sa člankom 97. ZJN, jer obavezu dostavljanja izvoda iz sudskog registra normira kao obavezni zahtjev u okviru „pouke o pravnom lijeku", iako takva procesna pretpostavka nije propisana Zakonom. Iz navedenih razloga, potrebno predmetnu odredbu tenderske dokumentacije uskladiti sa Zakonom o javnim nabavama Bosne i Hercegovine.

Žalitelj u drugom žalbenom navodu ističe da je točkom 5.3. tenderske dokumentacije nezakonito propisan zahtjev da ponuđači moraju parafirati sve stranice Prijedloga okvirnog sporazuma. Ovakav zahtjev nema uporište u ZJN niti u relevantnim pod zakonskim aktima. Naime, Uputstvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda jasno je propisano da ponuda treba sadržavati potpisan prijedlog ugovora ili okvirnog sporazuma, dok obaveza parafiranja svake stranice nije predviđena. Time je ugovorno tijelo izašalo izvan zakonskog okvira i uveo dodatnu, neosnovanu obavezu za ponuđače, suprotno članku 53. ZJN. Praksa Ureda za razmatranje žalbi je u više navrata potvrdila da ovakav zahtjev nije u skladu sa Zakonom i pod zakonskim aktima, te da predstavlja neopravdano usložnjavanje postupka javne nabave. Slijedom navedenog, predmetna odredba tenderske dokumentacije je nezakonita, te se predlaže usvajanje žalbenog navoda i usklađivanje tenderske dokumentacije sa važećim propisima.

Ugovorno tijelo u izjašnjenju ističe zahtjev iz točke 5.3. tenderske dokumentacije kojim se traži parafiranje svih stranica Prijedloga okvirnog sporazuma predstavlja formalan i tehnički zahtjev čiji je cilj potvrda da je ponuđač u potpunosti upoznat sa sadržajem ugovora i da iste prihvata bez rezervi. Takav zahtjev je u funkciji pravne sigurnosti i sprečavanja eventualnih nesuglasica u fazi realizacije ugovora. Iako Uputstvo za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda propisuje obavezu dostavljanja potpisanog prijedloga ugovora, isto ne zabranjuje ugovornom tijelu da dodatno propiše način potvrde prihvatanja ugovornih odredbi. U tom smislu, zahtjev za parafiranjem svih stranica ne predstavlja odstupanje od zakona, niti uvodi materijalne ili diskriminatorne uslove za učešće u postupku. Navedeni zahtjev ne utiče na sadržaj ponude, cijenu niti konkurentnost ponuđača, već se jednako primjenjuje na sve učesnike, te kao takav ne predstavlja ograničenje prava na učešće niti povredu principa iz ZJN. Slijedom navedenog, ugovorno tijelo cijeni da se radi o formalnom zahtjevu koji doprinosi jasnoći i sigurnosti ugovornih odnosa, te predlaže da se žalbeni navod odbije.

U točki 3.2. tenderske dokumentacije je između ostalog propisano sljedeće;
3.2. Način dostavljanja ponude

Stranice ponude se označavaju brojem na način da je vidljiv redni broj stranice, a ako je ponuda izrađena u dva ili više dijelova, svaki dio se čvrsto uvezuje na način da se onemogući naknadno

vađenje ili umetanje listova. Stranice se označavaju na način da svaki sljedeći dio započinje rednim brojem kojim se nastavlja redni broj stranice kojim završava prethodni dio. Garancija, kao dio ponude, se ne numeriše i adekvatno se mehanički zaštićuje. Ako ponuda sadrži štampanu literaturu, brošure, kataloge koji imaju originalno numerisane brojeve, onda se ti dijelovi ponude ne numerišu dodatno. Dijelove ponude kao što su uzorci, katalozi, mediji za pohranjivanje podataka i si. koji ne mogu biti uvezani ponuđač obilježava na/ivom i navodi u sadržaju ponude kao dio ponude.

Ponuda neće biti odbačena, ukoliko su listovi ponude numerisani na način da je obezbjeđen kontinuitet numerisanja, niti se bitno udaljava od karakteristika, uslova i drugih zahtjeva utvrđenih u obavještenju o nabavci i tenderskoj dokumentaciji. U slučaju razlika između originala i kopije ponude, vjerodostojan je original ponude.

U točki 5.3. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

5.3. Nacrt/ prijedlog Okvirnog sporazuma
Sastavni dio ove tenderske dokumentacije (Aneks 4) je Prijedlog Okvirnog sporazuma, u koji su uneseni svi elementi iz tenderske dokumentacije. Ponuđači su dužni uz ponudu dostaviti Prijedlog Okvirnog sporazuma u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te parafirati sve listove Prijedloga okvirnog sporazuma.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano;
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Člankom 8. stavak 6. i 7. Upustva je propisano:
(6) Stranice ponude se označavaju brojem na način da je vidljiv redni broj stranice. Kada je ponuda izrađena od više dijelova, stranice se označavaju na način da svaki slijedeći dio započinje rednim brojem kojim se nastavlja redni broj stranice kojim završava prethodni dio. Garancija kao dio ponude se ne numeriše. Ako sadrži štampanu literaturu, brošure, kataloge koji imaju izvorno numerisane brojeve, onda se ti dijelovi ponude ne numerišu dodatno.

(7) Izuzetno od stava (6) ovog članka, ponuda neće biti odbačena ukoliko su listovi ponude numerisani na način da je obezbjeđen kontinuitet numerisanja, te će se smatrati manjim odstupanjem koje ne mijenja, niti se bitno udaljava od karakteristika, uslova i drugih zahtjeva utvrđenih u obavještenju o nabavci i tenderskoj dokumentaciji.

Člankom 9. stavak 2. točka g) Upustva je propisano:
2) Ponuda sadrži:
g) potpisan nacrt ugovora ili okvirnog sporazuma, ako je sastavni dio tenderske dokumentacije.

Nakon razmatranja navoda žalitelja, izjašnjenja ugovornog tijela, relevantnih odredbi tenderske dokumentacije, Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, kao i odredbi Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo utvrđuje da je žalbeni navod **utemeljen**. Nesporno je da je točkom 5.3. tenderske dokumentacije propisana obaveza da ponuđači uz ponudu dostave Prijedlog okvirnog sporazuma u koji su unijeli podatke iz svoje ponude, te da parafiraju sve njegove listove. Istovremeno, članak 9. stavak (2) točka g) Uputstva izričito propisuje da ponuda sadrži potpisan nacrt ugovora ili okvirnog sporazuma, dok članak 8. Uputstva detaljno uređuje način numeriranja i tehničkog uređenja ponude, bez propisivanja obaveze parafiranja svake stranice ugovornog nacrta. Iz citiranih odredbi Uputstva proizlazi da je minimalni i obavezujući standard u pogledu prihvaćanja ugovornih odredbi isključivo potpisivanje nacrta ugovora ili okvirnog sporazuma, dok dodatna formalna radnja parafiranja svake stranice nije propisana kao obavezna niti proizlazi iz relevantnog normativnog okvira. U tom smislu, ugovorno tijelo je, propisujući obavezu parafiranja svih stranica Prijedloga okvirnog sporazuma, uvelo dodatni formalni zahtjev koji nije predviđen ni Uputstvom niti ZJN. Ovo tijelo cijeni da se radi o zahtjevu koji, iako formalne prirode, izlazi izvan okvira standardiziranog modela tenderske dokumentacije i nije nužan za ostvarenje svrhe potvrde prihvaćanja ugovornih odredbi. Naime, potpisivanje nacrta ugovora, kako je propisano Uputstvom, predstavlja pravno relevantnu i dovoljnu izjavu volje ponuđača da prihvata sve odredbe ugovora. Dodatno parafiranje svake stranice ne doprinosi većoj pravnoj sigurnosti na način koji bi opravdao njegovo uvođenje kao obavezne tenderske odredbe, već predstavlja isključivo formalističko usložnjavanje pripreme ponude. Imajući u vidu odredbu članka 53. ZJN, kojom je propisano da tenderska dokumentacija mora sadržavati jasne, potpune i razmjerne informacije koje omogućavaju pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi, ovo tijelo smatra da propisivanje obaveze parafiranja svih stranica predstavlja nepotreban dodatni formalni zahtjev koji može dovesti do neujednačenog postupanja u praksi i formalnih nejasnoća pri ocjeni ispravnosti ponuda, a s druge strane jasno su točkom 3.2. TD date upute od načinu dostavljanja ponuda i numeriranju stranica. Također, iako ugovorno tijelo ima pravo urediti tehničke aspekte pripreme ponude, to pravo mora biti u granicama Zakona i podzakonskih akata i ne smije uvoditi dodatne obaveze, niti stvarati novi nivo formalne obaveze u odnosu na već propisanu obavezu potpisivanja nacrta ugovora. Slijedom navedenog, ovo tijelo zaključuje da osporena odredba točke 5.3. tenderske dokumentacije u dijelu kojim se zahtijeva parafiranje svih stranica Prijedloga okvirnog sporazuma nije u potpunosti usklađena sa Upustvom za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, te predstavlja nepotreban dodatni formalni zahtjev koji nije nužan za valjano izražavanje prihvaćanja ugovornih odredbi. Imajući u vidu sve navedeno, ovaj žalbeni navod se usvaja, te se nalaže usklađivanje tenderske dokumentacije u ovom dijelu na način da se obaveza ograniči na potpisivanje Prijedloga okvirnog sporazuma, u skladu sa odredbama članka 9. stavak (2) točka g) Uputstva.

Žalitelj u trećem žalbenom navodu ističe da tenderska dokumentacija sadrži nezakonite i nepravilne uvjet u dijelu koji se odnosi na rok i način plaćanja, zbog očigledne neusklađenosti između točke 5.5. tenderske dokumentacije i članka 3. Prijedloga okvirnog sporazuma. Naime, u tenderskoj dokumentaciji je propisano da se plaćanje vrši u roku od 60 dana od dana ispostavljanja i prihvatanja fakture, dok je u nacrtu okvirnog sporazuma predviđeno da rok od 60 dana teče od dana isporuke i ispostavljanja fakture. Ovakva razlika uvodi pravnu nesigurnost jer predviđa različite početne momente za računanje roka plaćanja, što može imati direktan uticaj na financijsko planiranje i cijenu ponude. U skladu sa člankom 2. i člankom 53. Zakona o javnim nabavama,

tenderska dokumentacija mora sadržavati jasne, precizne i međusobno usklađene informacije, kako bi ponuđači mogli pripremiti ponude na stvarno konkurentskoj osnovi. Navedena neusklađenost nije formalne prirode, već može proizvesti materijalne posljedice po ponuđače. Slijedom navedenog, predmetna odredba je suprotna načelima transparentnosti i pravne sigurnosti, te se predlaže usvajanje žalbenog navoda i usklađivanje tenderske dokumentacije, u protivnom su ispunjeni uvjeti za poništenje postupka.

Ugovorno tijelo u izjašnjenju navodi u točki 5.5. tenderske dokumentacije i članku 3. nacrta okvirnog sporazuma propisan je isti rok plaćanja od 60 dana, te se radi o istovjetnoj materijalnoj obavezi, dok razlike u formulaciji predstavljaju terminološko i tehničko uobličavanje, a ne normativnu neusklađenost. Odredba tenderske dokumentacije kojom se plaćanje veže za ispostavljanje i prihvatanje fakture, kao i odredba nacrta sporazuma kojom se plaćanje veže za isporuku i ispostavljanje fakture, u suštini predstavljaju faze istog poslovnog procesa. Ugovorno tijelo smatra da se radi o uobičajenoj poslovnoj i ugovornoj praksi koja ne stvara pravnu nesigurnost niti utiče na mogućnost pripreme ponude ili formiranje cijene. S obzirom da je rok plaćanja jasno određen i iznosi 60 dana, ne postoji prostor za različita tumačenja koja bi mogla uticati na konkurentnost ili ravnopravan položaj ponuđača, niti povreda načela iz članka 3. ZJN BiH. Slijedom navedenog, navodi žalitelja se ocjenjuju kao formalistički i bez uticaja na zakonitost postupka, te se žalbeni navod odbija kao neosnovan.

U točki 5.5. tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;
5.5. Rok, način i uslovi plaćanja izabranom ponuđaču
Uslovi i način plaćanja: odgođeno plaćanje u roku od 60 (šezdeset) dana po ispostavljanju i prihvatanju fakture.

U članku 3. PRIJEDLOG OKVIRNOG SPORAZUMA za „Nabavku Elektromaterijala i roba za potrebe KCUS-a putem Elektro službe" iz tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

NAČIN PLAĆANJA
Član 3.
Plaćanje ugovorenih obaveza iz Člana 1. ovog sporazuma vršit će se odgođeno u roku od 60 dana od dana isporuke, i ispostavljanja fakture.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano:
(1) Ugovorno tijelo dužan je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Nakon razmatranja navoda žalitelja, izjašnjenja ugovornog tijela, kao i relevantnih odredbi tenderske dokumentacije i članka 53. Zakona o javnim nabavama, ovo tijelo ovaj žalbeni navod cijeni **neutemeljenim.** Nesporno je da je točkom 5.5. tenderske dokumentacije propisano da se plaćanje vrši u roku od 60 dana od dana ispostavljanja i prihvaćanja fakture, dok je u članku 3.

nacrta okvirnog sporazuma propisano da rok plaćanja teče od dana isporuke i ispostavljanja fakture. Međutim, obje odredbe kao zajednički element utvrđuju identičan rok plaćanja od 60 dana, koji predstavlja suštinsku i jedinstvenu ugovornu obavezu. Razlike na koje ukazuje žalitelj odnose se na formulacijsko i tehničko uobličavanje početka računanja roka plaćanja, pri čemu se „isporuka", „ispostavljanje fakture" i „prihvaćanje fakture" u konkretnom ugovornom kontekstu predstavljaju povezane faze istog poslovnog procesa realizacije ugovora. Kao takve, one ne proizvode različite pravne režime plaćanja, niti dovode do neizvjesnosti u pogledu dospjelosti obaveze. U tom smislu, ovo tijelo cijeni da predmetne odredbe ne sadrže stvarnu normativnu neusklađenost koja bi mogla uticati na pripremu ponuda, cijenu ili konkurentnost, već se radi o terminološkoj razlici koja ne mijenja suštinu ugovorne obaveze. Člankom 53. ZJN propisano je da tenderska dokumentacija mora sadržavati jasne i potpune informacije, što u konkretnom slučaju jeste ispunjeno, jer je rok plaćanja nedvosmisleno određen i iznosi 60 dana, bez mogućnosti suštinski različitog tumačenja koje bi dovelo u pitanje pravni položaj ponuđača. Slijedom navedenog, ovo tijelo zaključuje da nije došlo do povrede principa transparentnosti i pravne sigurnosti iz članka 3. ZJN-a.

Žalitelj u četvrtom žalbenom navodu ističe da je člankom 4. Nacrta okvirnog sporazuma nezakonito i neprecizno propisana odredba o „hitnoj isporuci u skladu sa dogovorom", jer ista ne sadrži jasno definiran rok, kriterije niti mehanizam određivanja hitnosti, već ostavlja mogućnost naknadnog i diskrecionog određivanja obaveza od strane ugovornog tijela. Time se, prema navodima žalitelja, uvodi blanketna klauzula koja omogućava postfestum uređivanje bitnih elemenata ugovora, što je suprotno načelima pravne sigurnosti, transparentnosti i jednakog tretmana iz članka 3. ZJN. Žalitelj smatra da ovakva odredba nije u skladu sa člankom 53. ZJN, jer tenderska dokumentacija mora sadržavati potpune, jasne i unaprijed određene informacije dovoljne za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Osporena formulacija, prema žalitelju, ne omogućava ponuđačima da u trenutku pripreme ponude predvide obim i dinamiku obaveza u hitnim slučajevima, što direktno utiče na formiranje cijene i raspodjelu rizika među ponuđačima, te dovodi do narušavanja konkurencije. Slijedom navedenog, žalitelj smatra da je predmetna odredba neodređena i pravno neprihvatljiva, te predlaže njeno preciziranje kroz jasno definiranje pojma hitnosti i rokova isporuke, a u suprotnom ukazuje na potrebu poništenja postupka javne nabavke u skladu sa člankom 103. ZJN BiH.

Ugovorno tijelo u svom izjašanjenju ističe da u odnosu na navod žalitelja koji se odnosi na članak 4. Nacrta okvirnog sporazuma i odredbu o isporuci „u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom", ugovorno tijelo u cijelosti ostaje pri navodima iz izjašnjenja i smatra da je žalbeni navod neosnovan. Naime, predmetna odredba se ne može posmatrati izolirano, jer je osnovni rok isporuke jasno i precizno definiran na način da iznosi 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice, čime su ponuđačima unaprijed poznati svi bitni elementi za kalkulaciju ponude i organizaciju izvršenja ugovora. Time je ispunjen zahtjev iz članka 53. Zakona o javnim nabavama, odnosno obaveza ugovornog tijela da obezbijedi dovoljne i jasne informacije za pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. U pogledu odredbe „u skladu sa dogovorom", ugovorno tijelo ističe da se ista ne može tumačiti kao jednostrano i proizvoljno određivanje obaveza, već kao mehanizam koji omogućava usklađivanje roka isporuke u vanrednim i hitnim situacijama kroz operativnu komunikaciju ugovornih strana. Takvo rješenje ne uvodi nove ili nepoznate obaveze, niti derogira osnovni ugovoreni režim isporuke, već predstavlja uobičajenu i nužnu fleksibilnost kod okvirnih sporazuma, posebno u oblasti zdravstva. Navodi žalitelja o nepredvidivosti i nemogućnosti

kalkulacije troškova nisu osnovani, budući da hitne isporuke predstavljaju izuzetak koji se realizira isključivo uz prethodno usaglašavanje između ugovornih strana, pri čemu dobavljač zadržava mogućnost prihvatanja realnog i objektivno izvodivog roka. Stoga ne postoji povreda načela transparentnosti, jednakog tretmana niti zabrane diskriminacije iz članka 3. ZJN.

U članku 3. PRIJEDLOG OKVIRNOG SPORAZUMA za „Nabavku Elektromaterijala i roba za potrebe KCUS-a putem Elektro službe" iz tenderske dokumentacije je propisano sljedeće;

NAČIN, MJESTO I VRIJEME ISPORUKA ROBA
Član 4.
Obzirom da se radi o okvirnom sporazumu Ugovorni organ nema obavezu realizacije istog, niti djelimično, niti u cjelosti, te ne snosi odgovornost za isto, te će isti realizirati sukcesivno prema potrebama KCUS-a, a do visine ugovorenih sredstava, na način da sklapa pojedinačne ugovore o javnoj nabavci iz Člana 1. ovog Okvirnog sporazuma, te iste realizuje putem pojedinačnih narudžbenica.
Dobavljač se obavezuje da traženu robu isporuči u centralno skladište Ugovornog organa, u roku od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice i to u cijelosti kako je navedeno u narudžbenici, a u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano;
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

U odnosu na navode žalitelja koji se odnose na članak 4. Nacrta okvirnog sporazuma i odredbu kojom je propisano da se isporuka vrši u roku od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice, a „u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom", ovo tijelo cijeni ovaj žalbeni navod cijeni **utemeljenim.** Naime, nesporno je da je osnovni rok isporuke definiran u rasponu od 10 do 15 dana od dana prijema narudžbenice, čime je u tom dijelu tenderska dokumentacija dovoljno određena i omogućava ponuđačima da steknu okvirni uvid u dinamiku izvršenja ugovora. Međutim, ovo tijelo ukazuje da dodatna formulacija „u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom" nije dovoljno precizna u smislu pravne izvjesnosti i predvidivosti obaveza ugovornih strana. Iako okvirni sporazumi po svojoj prirodi dopuštaju određeni stepen fleksibilnosti u izvršenju, naročito u segmentima gdje potrebe ugovornog tijela mogu varirati, ta fleksibilnost ne može i ne smije biti formulirana na način koji ostavlja otvorenim ključne elemente izvršenja ugovora bez jasnih kriterija ili mehanizama primjene. U konkretnom slučaju, sporna formulacija ne sadrži jasne odrednice o tome šta se smatra „hitnom situacijom", kao i na osnovu kojih kriterija utvrđuje postojanje hitnosti, niti na koji način se „dogovor" operacionalizira (rok, forma, ograničenja), što može dovesti do neujednačene primjene u fazi izvršenja ugovora. Slijedom toga, iako osnovni rok isporuke postoji i jeste jasan, kombinacija tog roka sa nepreciznom i otvorenom klauzulom o hitnosti dovodi do nedovoljne pravne izvjesnosti u dijelu koji se odnosi na izuzetne situacije. Ovo posebno imajući u vidu da se radi o nabavci u kojoj ugovorno tijelo već sam prepoznaje postojanje različitih i potencijalno

složenih potreba, pa je bilo nužno jasnije normativno „razdvojiti redovnu isporuku od hitnih isporuka". U tom smislu, ovo tijelo cijeni da je ugovorno tijelo imalo mogućnost i obavezu da preciznije uredi predmetnu odredbu, bilo kroz definiranje pojma hitnosti, propisivanje maksimalnog ili minimalnog roka za hitne isporuke, ili kroz jasniji mehanizam odobravanja i komunikacije između ugovornih strana, kako bi se izbjegla diskreciona i neujednačena primjena u praksi. Stoga se zaključuje da osporena formulacija „u slučaju hitnosti u skladu sa dogovorom", u vezi sa „postojećim rasponom roka isporuke (10 do 15 dana)", nije dovoljno jasno i precizno normirana u smislu članka 53. ZJN, jer ne omogućava ponuđačima potpunu i nedvosmislenu predvidivost svih uvjeta izvršenja ugovora na stvarno konkurentskoj osnovi. Slijedom navedenog, ovo tijelo ovaj žalbeni navod usvaja u dijelu koji se odnosi na nepreciznost i nedovoljnu normativnu razrađenost klauzule o hitnoj isporuci, te nalaže ugovornom tijelu da predmetnu odredbu precizira na način koji će jasno „razgraničiti redovne i hitne isporuke", te definirati kriterije i mehanizam postupanja u slučaju hitnosti, u skladu sa načelima transparentnosti i pravne sigurnosti iz članka 3. stavak 1. ZJN, obzirom na odredbe tenderske dokumentacije iz točke 2.4. Kašnjenje u isporuci.

Žalitelj u petom žalbenom navodu ističe da je Tenderskom dokumentacijom, točkom 4.1.11, nezakonito i neprecizno propisana odredba koja se odnosi na isključenje ponuđača zbog „ozbiljnog profesionalnog prekršaja", pri čemu se koristi terminologija koja nije usklađena sa važećim člankom 45. stavak (5) Zakona o javnim nabavama BiH, kao ni sa izmjenama Zakona objavljenim u Službenom glasniku BiH br. 59/22. Naime, umjesto zakonski propisanog instituta isključenja na period od 12 mjeseci i zakonom taksativno određenih situacija, Ugovorno tijelo je u osporenoj odredbi predvidio mogućnost „diskvalifikacije" ponuđača u periodu od tri godine, uz upotrebu pojmova „ozbiljan profesionalni prekršaj", „diskvalifikacija" i drugih formulacija koje nisu identične zakonskoj terminologiji niti pravno usklađene sa člankom 45. ZJN. Žalitelj smatra da je na ovaj način Ugovorno tijelo prekoračio zakonski okvir, proširio razloge i vremenski period isključenja iz postupka, te time uveo strože i nepredvidive uslove od onih propisanih zakonom. Takvo normiranje, prema navodima žalitelja, dovodi do pravne nesigurnosti, mogućnosti subjektivne ocjene, te ograničenja konkurencije, što je suprotno člancima 3., 44., 45. i 53. ZJN BiH. Slijedom navedenog, žalitelj predlaže da se predmetna odredba izmijeni i uskladi sa važećim člankom 45. stavak (5) ZJN, a u suprotnom da se utvrdi nezakonitost Tenderske dokumentacije u ovom dijelu i postupak javne nabave poništi u skladu sa člankom 103. ZJN BiH.

Ugovorno tijelo u svom izjašanjenju ističe odredba točke 4.1.11. Tenderske dokumentacije ne odstupa od članka 45. stavak (5) Zakona o javnim nabavama BiH, niti uvodi nove ili dodatne razloge za isključenje ponuđača. Radi se o terminološkom i opisnom usklađivanju koje se odnosi na prethodno ponašanje ponuđača u izvršavanju ugovornih obaveza, pri čemu izrazi „diskvalifikacija" i „ozbiljan profesionalni prekršaj" u ovom kontekstu predstavljaju istovjetan sadržaj instituta „teškog profesionalnog propusta" iz Zakona. Navod o periodu od tri godine ne predstavlja produženje zakonskog roka isključenja, već vremenski okvir u kojem se mogu cijeniti relevantne okolnosti i dokazi, dok se eventualna mjera isključenja primjenjuje isključivo u skladu sa zakonom propisanim rokom i uvjetima. Svi ponuđači su u jednakom položaju, a predmetna odredba ne dovodi do narušavanja načela transparentnosti, jednakog tretmana niti konkurencije iz članka 3. ZJN BiH. Naprotiv, ista ima za cilj osiguranje izbora pouzdanog ugovornog partnera i zaštitu javnog interesa. Ugovorno tijelo dodatno ističe da eventualne nepreciznosti u formulaciji

ne utiču na zakonitost postupka, te da se iste, po potrebi, mogu terminološki uskladiti bez posljedica po predmetni postupak. Slijedom navedenog, žalbeni navod se ocjenjuje kao neosnovan.

Uvidom u predmetnu tendersku dokumentaciju ovo tijelo je utvrdilo da je točkom 4.1.11. TD propisano da: *Ugovorni organ može diskvalifikovati ponuđača iz ovog postupka javne nabavke ukoliko može dokazati da je ponuđač bio kriv za ozbiljan profesionalni prekršaj u posljednje tri godine, ali samo ukoliko može dokazati na bilo koji način, posebno značajni i/ili nedostaci koji se ponavljaju u izvršavanju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida (npr. dokaz o prijevremenom raskidu ranijeg ugovora zbog neispunjavanja obaveze u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima), rastanka štete (pravosnažna presuda nadležnog suda za štetu koju je pretrpio ugovorni organ), ili drugih sličnih posljedica koje su rezultat namjere ili nemara tog privrednog subjekta (dokazi u skladu sa postojećim propisima u Bosni i Hercegovini).*

S tim u vezi, člankom 45. stavak (5) ZJN propisano je Ugovorno tijelo može na period od 12 mjeseci **isključiti iz učešća u postupku nabavke** kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija:

a) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ponuđačem kojima je cilj narušavanje tržišne konkurencije;

b) ako ugovorno tijelo može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet;

c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provedbe prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim tijelima čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija;

d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacijskih i/ili kriterija za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente;

e) ako se sukob interesa u smislu članka 52. ovog Zakona ne može ukloniti drugim, manje drastičnim mjerama.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano:

(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Člankom 102. ZJN propisano je Dokazivanje u postupku po žalbi na način:

(1) Stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.

(2) U postupku pravne zaštite ugovorno tijelo dužno je dokazati postojanje činjenica i okolnosti na osnovu kojih je donio odluku o pravima, poduzeo radnje ili propuštanja te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi.

(3) U postupku pravne zaštite žalitelj je dužan dokazati ili bar učiniti vjerojatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna.

Osnovan je žalbeni navod pet kojim se osporava točka 4.1.11. TD. Naime, ovo tijelo napominje da je ranije važećom odredbom članka 45. stavak (5) Zakona o javnim nabavama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) bilo propisano: *„Zahtjev za sudjelovanje ili ponuda odbija se ako je kandidat/ponuditelj bio kriv za težak profesionalni propust počinjen u razdoblju od tri godine prije početka postupka, koji ugovorno tijelo može dokazati na bilo koji način, naročito značajni i/ili nedostatci koji se ponavljaju u provođenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete ili drugih sličnih posljedica zbog namjere ili nemara gospodarskog subjekta određene težine."*

Dalje, ovo tijelo napominje da je člankom 25. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavama („Službeni glasnik BiH", broj: 59/22) izmijenjen članka 45. stavak (5) Zakona o javnim nabavama („Službeni glasnik BiH", broj: 39/14) i sada glasi:

„Ugovorno tijelo može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija:

a) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ponuđačem kojima je cilj narušavanje tržišne konkurencije;
b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet;
c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provedbe prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorskim ugovornim organom čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija;
d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacijskih i/ili kriterija za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente;
e) *ako se sukob interesa u smislu članka 52. ovog Zakona ne može ukloniti drugim, manje drastičnim mjerama."*

Prema tome, ugovorno tijelo je dužno pripremiti TD u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima, te dati potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno pripremu ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi sukladno članku 53. stavak (1) ZJN. Tenderska dokumentacija kao bazni dokument, te izvor informacija potrebnih ponuđačima za pripremu ponuda treba dati jasne i precizne informacije, te se istom ništa ne može podrazumijevati.

Odredbom članka 45. stavak (5) ZJN jasno su propisane situacije kada ugovorno tijelo može isključiti iz učešća u postupku javne nabave ponuđače na razdoblje od 12 mjeseci. Dakle odredba ZJN je jasna i precizna prilikom utvrđivanja teških profesionalnih propusta od strane potencijalnih ponuđača u postupcima javnih nabave, stoga ugovorno tijelo iste ne može mijenjati ili prilagođavati u predmetnom postupku javne nabave ili ih nedovoljno jasno definirati, iz čega proizlazi moguće subjektivno tumačenje određenih odredbi tenderske dokumentacije, a koji mogu ići na štetu

kandidata/sudionika postupka javne nabave. Prema tome propisana točka 10. TD je u suprotnosti sa člankom 45. stavak (5) ZJN koji daje ovlaštenje ugovornom tijelu da može na period od 12 mjeseci, a ne 3 godine, kao u osporavanoj točci TD, isključiti iz učešća u postupku nabave kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od taksativno navedenih situacija propisanih pod točkama a) do c) navedene odredbe ZJN. Stoga u kontekstu razmatranog žalbenog navoda i stanja u spisu ovo tijelo utvrđuje da predmetna TD sadržava nedostatak koji se ogleda u nedovoljno jasno i precizno propisanim uvjetima iz TD, a koji s odnose na odredbe članak 45. stavak (5) ZJN, a sve u kontekstu članka 53. stavak (1) ZJN, te se ovaj žalbeni navod usvaja kao ***utemeljen.***

Žalitelj u šestom žalbenom navodu ističe točka 2.5. tenderske dokumentacije je nezakonita jer sadrži nejasne, kontradiktorne i diskriminatorne odredbe o jeziku ponude i prateće dokumentacije, čime se krše čl. 53. stav 1. i čl. 3. Zakona o javnim nabavama. Prije svega, formulacija „drugi jezik koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini" je neodređena i ostavlja prostor za subjektivno tumačenje, budući da nije precizirano na koje jezike se odnosi. Time ponuđači nisu u mogućnosti sa sigurnošću pripremiti ponudu, što je suprotno obavezi ugovornog organa da osigurati jasne i potpune informacije. Osporena odredba je u suprotnosti sa čl. 12. stavak 3. ZJN, koji propisuje da se štampana literatura i katalozi dostavljaju bez prijevoda, osim ako ugovorno tijelo izričito zahtijeva drugačije, pri čemu takav zahtjev mora biti jasan i opravdan. Nadalje, neopravdano se pravi razlika između engleskog jezika i drugih stranih jezika, jer se dokumentacija na engleskom prihvata bez prevoda, dok se za druge jezike zahtijeva ovjeren prevod. Ovakva distinkcija nema zakonsko uporište i dovodi ponuđače u neravnopravan položaj, čime se krši princip jednakog tretmana i nediskriminacije. Također, zahtjev za ovjerenim prijevodom tehničke i kataloške dokumentacije nije u skladu sa čl. 44. ZJN, jer ne predstavlja minimum neophodan za utvrđivanje tehničke sposobnosti, niti je njegova opravdanost dokazana. Uzimajući u obzir praksu Ureda za razmatranje žalbi u istovjetnim slučajevima, žalbeni navod je osnovan, te je potrebno naložiti izmjenu sporne odredbe u skladu sa Zakonom, a u suprotnom postoje uslovi za poništenje postupka.

Ugovorno tijelo u svom izjašanjenju ističe odredba točke 2.5. tenderske dokumentacije u skladu je sa člankom 12. Zakona o javnim nabavama, koji ostavlja mogućnost da se određeni dijelovi dokumentacije dostavljaju na stranom jeziku, uz ili bez prijevoda, zavisno od zahtjeva ugovornog tijela. Predmetna odredba jasno propisuje osnovno pravilo (dostavljanje na službenom jeziku u BiH) te izuzetke koji se odnose na tehničku i katalošku dokumentaciju, uključujući i konkretne primjere jezika koji se koriste u međunarodnoj praksi. Upotreba sintagme „jezik koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini" ne čini odredbu nejasnom, jer je riječ o opće prihvaćenom standardu u poslovnoj i tehničkoj komunikaciji. Navodi o diskriminaciji su također neosnovani. Izuzetak za dokumentaciju na engleskom jeziku ima objektivno opravdanje u njegovoj dominantnoj upotrebi u međunarodnoj komunikaciji, dok se pravilo o prevodu jednako primjenjuje na sve ostale jezike, bez stavljanja ponuđača u neravnopravan položaj. Zahtjev za dostavljanje zvaničnog prevoda predstavlja legitiman i proporcionalan uslov, usmjeren na osiguranje točne i pouzdane evaluacije ponuda, kao i pravne sigurnosti postupka. Takav zahtjev ne predstavlja ograničenje konkurencije, već je u funkciji pravilne primjene Zakona. Slijedom navedenog, predmetna odredba je zakonita i jasno definisana, te se žalbeni navod odbacuje kao neosnovan.

U točki 2. 5.tenderske dokumentacije je propisano sljedeće:
Zahtjevi po pitanju jezika

Ponuda, svi dokumenti i pisana korespondencija u vezi sa ponudom između ponuđača i ugovornog organa mora biti na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini i napisana na latiničnom ili ćiriličnom pismu ili na nekom drugom jeziku koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini, ali pod uslovom da je obavezno u ponudi dostavljen i zvanični prevod (ovjeren od strane ovlaštenog sudskog tumača za jezik sa kojeg je izvršen prevod), na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini. Izuzetno, štampana literatura, brošure, nacrti, kataloška dokumentacija proizvođača materijala i opreme i protokoli o tipskim ispitivanjima materijala i opreme, koje ponuđač dostavlja mogu biti napisani na engleskom jeziku i u tom slučaju ponuđač nema obavezu prevoda na neki od službenih jezika u BiH, dok u slučajevinla kada navedeno dostavi na nekom drugom jeziku koji se koristi u međunarodnoj trgovini (npr. njemački, francuski,...) ponuđačje u obavezi za isto dostaviti cjelokupan prevod na jedan od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, izvršen od strane ovlaštenog prevodioca.

U članku 53. stavak 1. ZJN je propisano;
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

U članku *12.* ZJN je propisano sljedeće;
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u vezi sa postupcima javne nabavke na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.
(2) Ugovorno tijelo može dodatno pripremiti tendersku dokumentaciju i na engleskom ili drugom stranom jeziku, s tim da je dužan da sačuva cjelovitost sadržaja informacija iz tenderske dokumentacije pripremljene na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini.
(3) Ponuđač podnosi ponudu na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini. Štampana literatura, brošure, katalozi ili slično prilažu se bez prevoda, osim ako ugovorni organ tenderskom dokumentacijom ne zahtijeva da se i ti dijelovi prevedu.

U članku 3. stavak 2. točka d) pod 10. Naputka je propisano sljedeće
10) ukoliko se dopušta da se dio ponude može dostaviti i na drugim jezicima osim službenih jezika u Bosni i Hercegovini, jasno naznačiti šta je u ponudi dopušteno dostaviti na drugim jezicima:

Naime, uvidom u osporenu odredbu točke 2.5. tenderske dokumentacije utvrđeno je da je ugovorno tijelo jasno propisalo osnovno pravilo prema kojem se ponuda i prateća dokumentacija dostavljaju na jednom od službenih jezika u Bosni i Hercegovini, uz mogućnost dostavljanja određenih dijelova dokumentacije na stranom jeziku, pod uvjetima precizno navedenim u tenderskoj dokumentaciji. Istovremeno, ugovorno tijelo je posebno reguliralo status tehničke i kataloške dokumentacije, kao i protokola o tipskim ispitivanjima, pri čemu je izričito naveo da se dokumentacija na engleskom jeziku može dostaviti bez prijevoda, dok je za druge strane jezike propisana obaveza dostavljanja zvaničnog prijevoda što je sukladno gore navedenom članku Naputka. Ovo tijelo cijeni da predmetna odredba nije nejasna niti kontradiktorna na način kako to

žalitelj nastoji prikazati. Iako žalitelj osporava formulaciju „jezik koji se najčešće koristi u međunarodnoj trgovini", iz sadržaja osporene odredbe nesporno proizlazi da je ugovorno tijelo dalo i konkretne primjere takvih jezika (njemački, francuski i dr.), čime je ponuđačima omogućeno da bez poteškoća razumiju obim i način primjene predmetnog zahtjeva. Sama činjenica da određeni pojam nije taksativno definiran ne znači automatski da je odredba nezakonita ili neprimjenjiva, naročito kada je njeno značenje općeprihvaćeno u poslovnoj i tehničkoj praksi međunarodne trgovine. Dalje, ovo tijelo nalazi da osporena odredba nije suprotna članku 12. stavak (3) ZJN Naprotiv, navedenom zakonskom odredbom izričito je propisano da se štampana literatura, brošure i katalozi mogu dostaviti bez prijevoda, osim ukoliko ugovorno tijelo tenderskom dokumentacijom ne zahtijeva drugačije. Dakle, zakon ostavlja ugovorno tijelu diskreciono pravo da, u zavisnosti od predmeta nabave i potreba postupka evaluacije, propiše obavezu dostavljanja prijevoda određene dokumentacije. U konkretnom slučaju ovo tijelo smatra da zahtjev za dostavljanjem prijevoda dokumentacije koja nije na engleskom jeziku nije nesrazmjeran niti neopravdan, imajući u vidu potrebu ugovornog tijela da izvrši pravilnu i pouzdanu ocjenu tehničkih karakteristika ponuđene robe. Također, ne mogu se prihvatiti ni navodi žalitelja o diskriminatornom postupanju ugovornog tijela. Činjenica da je ugovorno tijelo predvidilo izuzetak za dokumentaciju na engleskom jeziku ima objektivno i razumno opravdanje u okolnosti da je engleski jezik dominantan jezik međunarodne tehničke, stručne i trgovačke komunikacije, te kao takav u širokoj upotrebi u postupcima javnih nabavi. Pri tome se isto pravilo jednako primjenjuje prema svim ponuđačima, bez favoriziranja određenog privrednog subjekta ili proizvođača, pa ovo tijelo ne nalazi da je povrijeđen princip jednakog tretmana iz članka 3. Zakona. Slijedom svega navedenog, ovo tijelo nalazi da je osporena odredba tenderske dokumentacije dovoljno jasna, zakonita i zasnovana na odredbama članka 12. i članka 53. Zakona o javnim nabavama, te da žalitelj nije dokazao postojanje povrede zakona koja bi mogla uticati na zakonitost predmetnog postupka javne nabave. Iz tih razloga ovo tijelo ovaj predmetni žalbeni navod cijeni **netemeljenim**.

Žalitelj u sedmom žalbenom navodu ističe da je odredba točke 4-3. stav c) tenderske dokumentacije nezakonita jer uvodi minimalni cjenovni prag („cijena veća od 0,01 KM") koji nije predviđen Zakonom o javnim nabavama. Naime, ZJN ne propisuje minimalni iznos cijene, već samo postojanje financijskog interesa, pri čemu i iznos od 0,01 KM predstavlja validnu novčanu vrijednost u smislu članka 2. stavak 1. točka a) ZJN. Propisivanjem da cijena mora biti veća od 0,01 KM, ugovorno tijelo faktički isključuje mogućnost nuđenja cijene od 0,01 KM i time uvodi dodatno ograničenje koje nema zakonsko uporište. Ovakvo ograničenje narušava slobodu formiranja cijena i konkurenciju među ponuđačima, suprotno principima iz članka 3. ZJN, te onemogućava ponuđače da slobodno strukturiraju svoje ponude u skladu sa poslovnom politikom. Također, predmetna odredba nije u skladu sa člankom 53. stavak 1. ZJN, jer ne obezbjeđuje uvjete za stvarno konkurentsku pripremu ponuda, već uvodi neopravdano ograničenje. Slijedom navedenog, žalbeni navod je osnovan, te se predlaže da se sporna odredba izmijeni na način da se zabrani isključivo nulta cijena (0,00 KM), bez uvođenja minimalnog cjenovnog praga koji zakon ne poznaje

Ugovorno tijelo u svom izjašnjenju ističe da je odredba točke 4.3. stavak c) tenderske dokumentacije ne uvodi minimalni cjenovni prag suprotan Zakonu, već predstavlja tehničko preciziranje da svaka stavka mora imati pozitivnu novčanu vrijednost izraženu u KM, odnosno najmanje 0,01 KM kao najnižu obračunsku jedinicu. Svrha odredbe je sprječavanje iskazivanja

nultih ili simboličnih cijena (0,00 KM), koje bi bile suprotne prirodi ugovora o javnoj nabavci kao ugovora sa financijskim interesom. Navodi žalitelja da se time uvodi prag od 0,02 KM zasnivaju se na pogrešnom i formalističkom tumačenju, jer predmetna odredba ne isključuje cijenu od 0,01 KM, već potvrđuje da ista predstavlja minimalnu dopuštenu vrijednost. Zahtjev da cijena bude pozitivna i realna ne ograničava konkurenciju niti slobodu formiranja cijena, već se jednako primjenjuje na sve ponuđače i u funkciji je pravilnog provođenja postupka i izvršenja ugovora. Slijedom navedenog, predmetna odredba je zakonita, te se žalbeni navod odbacuje kao neosnovan.

U točki 4.3. pod c) Tenderske dokumentacije je propisano sljedeće
4.3. Ostali uslovi za kvalifikaciju
c) Cijene moraju biti izražene u KM, za svaku ponuđenu stavku mora se navesti cijena, u iznosu većem od 0,01 KM.

U članku 58. stavak 1. točka c) ZJN-a je propisano sljedeće:

1) Svaka ponuda obavezno sadrži sljedeće elemente:

c) cijenu sa svim elementima koji je čine, kao i potrebnim objašnjenjima, na način kako je definisano u tenderskoj dokumentaciji;

U članku 53. stavak 1. i stavak 3. točka o)ZJN je propisano:
(1) Ugovorno tijelo dužno je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorno tijelo daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

3) Tenderska dokumentacija sadrži minimalno sljedeće informacije:
o) informaciju o kalkulaciji cijene, ako je primjenjivo;

U članku 3. stavak 2. točka d) pod 5. i 6. Naputka je propisano sljedeće

5) način određivanja cijene ponude;
6) informacija o kalkulaciji cijene, ako je primjenjivo;

U članku 14. Naputka je propisano sljedeće

(1) Ponuđač izražava cijenu ponude u konvertibilnim markama (KM), a u drugoj valuti samo ako je ugovorno tijelo to izričito odredio u tenderskoj dokumentaciji.

(2) U cijenu ponude bez poreza na dodatnu vrijednost moraju biti uračunati svi troškovi, s tim da se popusti posebno navode, u koloni posebno naznačenoj u obrascu za cijenu ponude iz članka 5. ovog uputstva.

(3) Ukoliko ponuđač ne iskaže popust na način da je posebno iskazan u obrascu za cijenu, smatrati će se da nije ponudio popust.

Uvidom u osporenu odredbu točke 4.3. stavak c) tenderske dokumentacije utvrđeno je da je ugovorno tijelo propisalo da „cijene moraju biti izražene u KM, te da se za svaku ponuđenu stavku mora navesti cijena, u iznosu većem od 0,01 KM". Žalitelj osporava zakonitost navedene formulacije smatrajući da ista uvodi minimalni cjenovni prag koji nije propisan Zakonom o javnim nabavama. Ovo tijelo prije svega nalazi da ugovorno tijelo, u skladu sa člankom 58. stavak (1) točka c) Zakona o javnim nabavama, kao i relevantnim odredbama Naputka za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda, ima pravo da tenderskom dokumentacijom propiše način iskazivanja cijene ponude i pravila za njeno obračunavanje. Također, ovo tijelo prihvaća da ugovorno tijelo može zahtijevati da svaka stavka ponude ima iskazanu pozitivnu novčanu vrijednost, odnosno da zabrani iskazivanje nultih cijena (0,00 KM), imajući u vidu prirodu ugovora o javnoj nabavci kao ugovora sa financijskim interesom. Međutim, ovo tijelo nalazi da je ugovorno tijelo osporenu odredbu formulirao na način koji premašuje navedeni legitimni cilj. Naime, formulacija prema kojoj cijena za svaku stavku mora biti „u iznosu većem od 0,01 KM" objektivno znači da cijena od 0,01 KM nije dopuštena, već da najniža dopuštena cijena iznosi najmanje 0,02 KM. Time je ugovorno tijelo faktički propisalo minimalni cjenovni prag za pojedinačne stavke ponude, za što ne postoji izričito uporište u Zakonu o javnim nabavama niti u pod zakonskim aktima. Pri tome ovo tijelo cijeni da se zakonitost tenderske dokumentacije ocjenjuje prema njenom stvarnom sadržaju i formulaciji, a ne prema naknadnim pojašnjenjima ugovornog tijela danim u toku žalbenog postupka. Stoga se ne mogu prihvatiti navodi ugovornog tijela da je svrha predmetne odredbe bila isključivo zabrana nultih cijena, budući da je ista normativno postavljena šire od tog cilja. Nadalje, ovo tijelo nalazi da osporena odredba nije u potpunosti usklađena sa načelima proporcionalnosti i jednakog tretmana iz članka 3. Zakona, jer uvodi ograničenje koje nije nužno za pravilno provođenje postupka javne nabave niti za ocjenu ponuda. U konkretnom slučaju bilo bi dovoljno i zakonito propisati zabranu iskazivanja nultih cijena (0,00 KM), bez određivanja dodatnog minimalnog praga za pojedinačne stavke. Slijedom navedenog, žalitelj osnovano ukazao da je osporena odredba tenderske dokumentacije postavljena šire nego što je potrebno i bez jasnog zakonskog uporišta, zbog čega je predmetni žalbeni navod ocijenjen **utemeljenim.**

Na temelju naprijed navedenog odlučeno je kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Žalitelj predmetnom žalbom zahtijeva naknadu troškova za sastav žalbe od 10.04.2026. godine izjavljene na tendersku dokumentaciju po punomoćniku/odvjetniku Boris Mandić iz Istočnog Sarajeva u iznosu od 987,19 KM.
Odlučujući o ovom zahtjevu, ovo tijelo je dodijelilo žalitelju troškove za sastav žalbe po punomoćniku/odvjetniku Boris Mandić iz Istočnog Sarajeva, u skladu sa člankom 119. stavak 4. i 5. Zakona o izmjenama i dopunama ZJN i primjenom tarifnog broja 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS (Službeni glasnik RS broj 111/24), te usvojilo zahtjev žalitelja za naknadu troškova za sastav žalbe od po advokatu u iznosu od 675,00 KM, paušal 25% u skladu s tarifnim brojem 12. ATRS u iznosu od 168,75 KM, što iznosi 843,75 KM uvećano za 17% PDV-a, te se obavezuje ugovorno tijelo da žalitelju isplati troškove za sastav žalbi u ukupnom iznosu od 987,19 KM. Ovo tijelo odlučilo je o visini troškova, primjenjujući tarifni broj 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS, koji propisuje naknadu u neprocjenjivim

predmetima. sastav žalbe u upravnom postupku, 150 bodova uvećano za 50% za sastav pravnog lijeka i paušal u skladu s tarifnim brojem 12. ATRS, te primjenjujući odredbu članka 119. stavak (10) Zakona o javnim nabavama koja propisuje da na žalbene postupke za naknadu troškova pravnog zastupanja visina naknade određuje se prema visini naknade na koju odvjetnici imaju pravo u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima.

Usvaja se zahtjev žalitelja kojim traži da ugovorno tijelo žalitelju nadoknadi troškove postupka koji se odnose na uplaćenu administrativnu taksu, u skladu sa člankom 119. stavak (4), stavak (5), stavak (8) i stavak (9) Zakona o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14 i 59/22), budući da je žalitelj u žalbenom postupku uspio sa žalbom, a u skladu sa člankom 119. stavak (5) ZJN stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi jasno precizirane opravdane troškove koji su joj nastali učešćem u žalbenom postupku, pa kako je žalitelj postavio zahtjev za naknadu troškova uplaćene administrativne takse, a na zahtjev ovog tijela, koji mu je aktom broj JN2-03-07-1-655-2/26 od 24.04.2026. godine naložio da izvrši uplatu administrativne takse u iznosu od 50,00 KM, i izvršio uplatu administrativne takse u zahtijevanom iznosu, jasnim se zaključuje da se radi o opravdanim troškovima, a ugovorno tijelo kao stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužan je žalitelju nadoknaditi iznos od 50,00 KM na ime troškova uplaćene administrativne takse, a sve u skladu sa Presudom upravnog apelacionog vijeća Suda BiH broj: S1 3 U 041528 23 Uvp od 21.09.2023. godine.

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, u iznosu od 3.000,00,00 KM izvršit će se na temelju posebnog rješenja ovog tijela, u skladu sa člankom 108. stavak (7) Zakona o javnim nabavama i čl. 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih člankom 108. Zakona o javnim nabavama.

Na temelju činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, sukladno članku 104. i 111. stavak (1) točka d) Zakona o javnim nabavama ovo tijelo riješilo je žalbu, kao u dispozitivu ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku:
Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Samir Šehović dipl.ing.arh.

Dostaviti
- Nexen d.o.o. Banja Luka, po punomoćniku Borisu Mandiću, advokatu iz Istočnog Sarajeva
- Klinički centar Univerziteta Sarajevo
- *evidencija*
- *a/a*